

YENI
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

GENÇLİK VE

DEVİRİM

• Serbest
Zaman
Özgür
Birey

• Ekonomi
Balonu
Hava
Kaçırıyor

• ODTÜ
Yeniden
Başkaldırdı

• Emek
Mücadelesi
Nereye
Gidiyor

• Zindanlar
Yıkılsın
Tutsaklara
Özgürlük

• Roboski
Katliamı
Yüzbinlerle
Anıldı

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

SERBEST ZAMAN ÖZGÜR BİREY

İçinde bulunduğumuz süreçte, kısa süreye çok olay sığıyor. Bunu anlamak için Kasım'da gerçekleşen olaylara bakmak bile yeterli. Ayaklanma düzeyine varan kitle eylemleri, yaygın ve çok sık olarak ortaya çıkıyor. Bütün bu olaylar sıçramalı ve patlamalı biçimde gelişme gösteriyor.

Olayların bu denli sık, hızlı ve yaygın oluşuna ancak devrim dönemlerinde rastlanır.

Fakat çoğu kez, olayların böylesine büyük bir hızla yaşanmasının getirdiği günlük koşuşturmalar içinde sonal hedeflerde bir perspektif daralması görülebilir. Böylesi durumlarda, işçi sınıfı, emekçileri, gençliği, kadınları, aydınları etkileyen esinlendiren, ateşleyen, o evrensel ve enternasyonal büyük kavga, o büyük amaç, bir an için gözardı edilebiliyor. Komünist kadroların devrimci kitlelerin bu duruma düşmemesi için daima proletaryanın evrensel tam kuruluşu hedefiyle hareket edilmelidir.

Burjuva toplum düzenine karşı mücadeleye atılanlar kendilerini emeğin evrensel kurtuluş kavgasının bir parçası olarak gördüklerinde, hissettiklerinde daha büyük bir coşkunlukla ileri atılırlar. İnsanları asıl etkileyen ateşleyen ve ayaklanmalara götüren emeğin tam kurtuluş hedefidir yani sınıfsız toplum için mücadeledir. Büyük kitleleri derinden etkileyen, verdikleri mücadeleler hakkında onları bilgilendiren, toplumsal kurtuluş mücadelesine yön veren, Marksizm, Leninizm, bilimsel sosyalizmin ilke ve görüşleridir.

İnsanlar önlerine çıkan sorunları çözebilir, insanların bugün içinde bulunduğu koşullar, bu sorunların çözümünü kendi içinde olgunlaştırmıştır.

Üretken güçlerin gelişmesi ve dolayısıyla maddi üretim için harcanan toplumsal gerekli emeğin azalması, toplumsal bireye, kendini çok yönlü olarak geliştirmesi için gereken serbest zamanı sağlamıştır. Maddi üretime daha az zaman ayrılmasıyla ve insanlar açığa çıkan serbest zamanı değerlendirerek kendini dönüştürebilir.

Makinenin ve büyük sanayinin gelişmesi bu koşulları yaratmıştır. Bilimin, fizik biliminin öteki bilimlerin gelişmesi, bilimin teknolojik uygulanması bilimin üretici güç haline gelmesi, üretim sürecinde kullanılan

doğrudan emeği düşürmüştür. Üretim süreci doğrudan emeğin kullanılmasından daha çok emek zamanında, harekete geçirilen araçların gücüne bağlıdır.

Maddi üretim için gereken toplumsal emeğin en aza düşmesiyle insanlar, ilk defa ekonominin baskısından kurtulacağı koşullara kavuşmuş oluyorlar. Doğmuş olan bu koşullar, aynı zamanda insanların özgür olacağı koşullardır.

Karl Marx'ın Kapital III'de belirttiği gibi; "*Gerçek özgürlük alemi ancak emeğin zorunluluk ve günlük kaygılarla belirlendiği alanın bittiği yerde fiilen başlamış olur; demek ki, bu alem, eşyanın doğası gereği, fiili maddi üretim alanının ötesinde bulunur.*"

Üretici güçlerin ulaştığı gelişme düzeyi bilimin üretici güç olması, üretimin toplumsal boyutlarına ilerlemesi, emeğin kolektif karakteri vb. maddi üretimin en az enerji harcanarak yapılacak duruma gelmesi, maddi üretim için gereken gerçekçi toplumsal zamanı aşağıya çekiyor, işgünü daha da kısalıyor.

"*Sanayiye ait üretim sürecinin sürekli bir biçimde yenilenmesi üretici güçlerin gelişimini öylesine yüksek bir seviyeye çıkarmıştır ki, ekonomideki faaliyetlerin % 30'undan azıyla dahi toplumun ihtiyacı olan tüm maddi ürünler sağlanabilir.*" (Zhang Tangyu - Ding Weimin)

Kısacası tüm bu gelişmelerin sonucunda zorunluluk dünyasından, özgürlük dünyasına sıçrayışın tüm öğelerinin yeterince olgunlaştığını söyleyebiliriz.

Bu anlattıklarımızdan anlaşılmaktadır ki, proletaryanın hedefi, istekleri, sınıfsız bir topluma ulaşmak ve bireyin özgür ve çok yönlü gelişmesi, üretken güçlerin evrensel gelişmesi yönündedir.

Çalışan kitlelerin isteklerini, düşlerini, hasretini karşılayan proletaryanın büyük siyasal hareketinin enternasyonal karakteri, deneyimleri ve devrimci görevleri doğru kavranmalıdır.

Sosyalizmin dünya genelindeki evrensel gücü ve bu gücün yarattığı etki, süren devrimci mücadeleler, her ülkede çok büyük kitleleri harekete geçirmiştir. Devrimci hedefleri hayata geçirmek için, devrimci bir çizgi izlenmezse, her ülkede büyük sayılara ulaşan kitlelerin devrimci enerjisi, ikinci

sorunların çözümü yolunda boş yere tüketilmiş olur.

O halde kapitalist dünyada patlayan devrimci eylem dalgası, proleter başkaldırıları ve halk ayaklanmaları ve ezilen, sömürülen yığınları zafere götürmelidir. Başarı elde edecek olan geniş emekçi kitleler, bu eylemler, mücadeleler ve çatışmalar sırasında, devrimci mücadelede yetkin bir seviyeye ulaşıyor. Dövüşen, değişen kitlelerin temel devrimci görevi, burjuva egemenliği yıkmak için bu toplumun ötesinde gitmektir. Eyleme geçen, çatışan ve dönüştürülen kitleler, büyüyen üretici güçler kısacası toplumsallaşmış insanlık eski toplumun dar kalıplarına artık sığmıyor. Burjuva toplum, işçi sınıfının bilimi, bilgiyi, üretici güçleri toplumsal bireyi daha uzun süre tutsak olarak tutamaz. Çünkü gitgide bu yüzden dünyadaki devrimci dalga ve proletaryanın büyük siyasal hareketi, kapitalist kölelik düzenini bu eski toplumsal sistemi alt üst edecek yönde ilerliyor.

Olayların devrimci yönde ilerlemesini sağlayan özne büyük gelişme göstermiştir. En altüst edici süreçlerden geçmek, özneyi başka bir özneye dönüştürmüştür. Artık devrimi gerçekleştirme yeteneğine sahip, gelişkin, nitelikli bir özne var. Bu alandaki açık, somut, çarpıcı gelişmeye karşın halen öznenin durumu üstüne hiçbir ilerleme göstermeyen bir yığın laf ediliyor. Oysaki karşıtların mücadelesi, devrimin öznesini amaca varmada çok ileri noktalara çıkarmıştır.

Devrim öncesinde, koşullar ne denli uygun olursa olsun, yine de bu gelişme burjuva toplumda sınırlıdır. Devrimin öznesi işçi sınıfı, ezilen ve sömürülenler asıl sıçramayı, büyük gelişmeyi, eski sistemden köklü kopuşu devrimle yapacaktır. Büyük toplumsal dönüşümü yalnızca toplumsal devrim gerçekleştirebilir. Sosyalist düşüncülerin, sosyalist edebiyatçıların, insanlığın geleceğine dair görüşleri bir devrimci alt üst oluşla yaşama geçer. Her ülkenin devrimci proleter kitleleri devrimin öznesi, emeğin evrensel kurtuluşu kavgasına bulunduğu yerde devrim mücadelesini yükselterek devrimi zafere taşıyarak etkin bir şekilde katılmış olur.

C.DAĞLI

EKONOMİ BALONU HAVA KAÇIRIYOR

Dünyanın en büyük bankası ünvanlı Bank Of Amerika'nın (BofA) analistleri uyarılmışlar: Efendim, kusursuz fırtına geliyor, Türkiye kendine dikkat etsin! Nasılsa! BM'ye üye 193 ülke var, aha Filistin'le beraber 194 oldu, niye özellikle Türkiye? Hayır bankanın ismi de kafiye uymuyor, yoksa bakan Zafer Çağlayan döktürürdü yine, "var bu işte bir Fitch'lik" diye. Neyse ki bugünlerde Fitch'le araları Şam tatlısı kıvamında. Dünyadaki hatırı sayılır birkaç derecelendirme kuruluşundan biri olan Fitch, Türkiye'ye "yatırım yapılabilir" derecesinde kredi notu verdi ya, bir başka güzide şahsiyet Egemen Bağış, iyice gaza bindirip, "Bekle bizi Avrupa, seni kurtaracağız" höykürmeleriyle kameralara poz verdi, psikologlara da malzeme...

Olimpos dağındaki titanlardan birinin ak dediğine diğeri kara deyince, sıradan ölümlülerin akı karıştı tabi. Ne acayip bir ekonomi bu, hakkında fikir yürütenlerin bile ayarını iyice bozuyor.

Her iki taraf da, meseleye nereden baktığına bağlı olarak haklılık payı taşıyorlar. Eğer gözün gönlün borsa endeksinde başkasını görmüyorsa, Bağış'ın dünyayı kurtaran adam pozlarına, M.Ali Erbil kıvamında katkı sunabilirsin. Ne de olsa borsa, son altı ayda, akılları baştan uçuran, dudak uçuklatan bir kazancın karpısı olmuş. Haziran ayından bu yana, Türkiye ekonomisine dışarıdan enjekte edilen sıcak para miktarı 19,5 milyar dolar. Peki, ne kadar kazanç yaratmış bu para? Hemen gardınızı alıp sıkı durun: tam tamına 17,7 milyar dolar, başka bir deyişle %90 kar.

Fitch az bile söylemiş, kredi notunu "yağma Hasan'ın böreği" aşamasına yükseltti ya, henüz kredi sisteminde böyle bir kategori henüz icat edilmedi. Atı ayda %90 kar nerede görülmüş? En yakın rakibine neredeyse üç kat fark atan İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, uçuşuna bir süre daha devam edecek. Bu 19 milyar dolar Londra'ya gitse, %1 kazançla idare

**Arap halkları
arasında devrimin
ikinci dalgası hızla
yayıliyor, Avrupa
işçi sınıfı milyonlar
halinde ortak
eylemlere akıyor;
borsa balonunun
patlamasıyla Türkiye
ekonomisinin çöküşü,
devrim için muazzam
bir fırsattır.**

**Emekçiler ve Kürt
halkı da bu büyük
tarihi fırsatı görece,
canı biçimde
sezinleyecekler. İşte
o zaman, "krizin
faturası"yla uğraşan
oportünizm ile, iktidar
için savaşan leninizm
arasındaki fark en
belirgin bir şekilde
ortaya çıkmış olacak**

etmek zorunda kalacaktı, NewYork borsasına girse, trilyonluk devenin kılıcı kırılmazdı. Ama İMKB, borsa dünyasının Reno Sprint'idir, azıcık hız alsa tekerleri yerden kesilir.

Bu benzersiz yağmadan, borsaya kote şirketler de epeyce nemalanmışlar. Bu şirket kağıtlarının yıllık kazancı %33. Ekonomide, enflasyonlu büyüme rakamla-

rının %11 olduğu bir yerde, muhasebe defterlerinin eteklerinde ziller çaldırarak rakamlar bunlar. Ama muhasebe defteri hiçbir zaman gerçeğin yerini tutmaz.

Taşıma Sudan Değirmenler

Bu da bizi, BofA'nın meseleye nereden baktığına götürüyor. Bankanın analistleri, birkaç noktaya birden dikkat çekiyorlar. İlki, Türkiye ekonomisinde bankaların durumuna dair.

2009'dan bu yılın Eylül'üne kadar, banka mevduatlarındaki artış %47'de kalırken, aynı dönem kredilerde artış %92'yi bulmuş. Bu kadar kredi için, nereden gelmiş değirmenin suyu? Amerikan Merkez Bankası FED baba sağolsun, bastıkça bastı kredi pompasına, en çok da Türk bankaları kaptı uçuşan kredi paraları. Ve sonuçta piyasaya 50 milyar borç yaptılar. E canım noolucak, bankaların işi bu; borcu borçla döndürmek. Ama, diyor BofA'cılar, son aylarda bankalardan 20 milyar dolar çıkış yapmış, sorun burada. Kazanın dibi delinmiş yani. Bankacılar da, kazanın dibine kaynak artırmak yerine, kovalarla su taşımaya hız vermişler: Ellerindeki uzun kaynaklı borç tahvillerini satıp, kısa vadeli bonolara girmişler.

Amerikalı, bu yollardan defalarca geçmiş, biliyor bütün bunların anlamını. Uyarıyor kısa yoldan: "Balonlarınızı patlıyor, kemerlerinizi bağlayın." Ekonomide tam ilhakin ilerlemesiyle, tüm bağımlı ekonomilerin yapısı, işleyiş dinamikleri ve elbette çöküş prosedürleri, emperyalist merkezlere benzemeye başladı. Bu merkezlerde adım adım ne gerçekleşiyorsa, dönüp dolaşıp, bağımlı ülke ekonomilerinde de bir şekilde görülüyor.

Ön Teker Nereden Arka Teker Oradan

Öyleyse hatırlayalım: Emperyalist merkez ekonomileri kökünden sarsan krize nasıl gelindi? Meselenin özünü teşkil eden kapitalizmin tarihsel kaderini şimdilik bir yana koyup, sadece olguların geli-

şim seyrine bakalım. 2001’de “Yeni Ekonomi” adıyla anılan ve bir süre yatırımları kendine çekerek müthiş sermaye birikimine yol açan bilgi-iletişim teknolojili endüstrinin çökmesiyle, sermaye kaçabileceği tek alana, kredi piyasalarına yığıldı. Emlak kredisi, tüketici kredileri bol keseden dağıtıldı; böylece tahvil ve emlak balonları şiştikçe şişti. Dolayısıyla borsalar da uçuşa başladı. Gerçekte tüm bu piyasalar, iç içe geçen balonlar zinciri ile birbirine bağlıydılar. Ve borsa, bu zincirin en uç kısımdaki halkasıydı. Çünkü borsaya saniyede girip saniyede çıkabilirsin. Emlak ve tahvil piyasalarında olduğu gibi vade sorunu yok, faiz sınırları yok. Yani borsa, sermayeyi temsil eden kağıttan suretlerin alınıp satıldığı piyasaların en uçucu olanı. Tahvil ve emlak tahvil ve emlak piyasalarının oluşturduğu balondan kaçan hava, dönüp dolaşıp borsaları şişirir. Bir başka deyişle, balonların balonu olan borsa, tahvil ve emlakta patlayan balonların tam çöküşe yol açmasının önündeki son sigorta teli. İç içe balonlar yoluyla kapalı bir sistem içinde gönülünce hareket edip muhasebe defterlerine en uçuk kazanç rakamları yazdıran kredi mekanizması, balonların balonu borsa patladığında, işte o zaman sistem açılan gedikten dışarı saçılan havayla hızla çökmeye başlıyor. Sonuç: halen daha izlemekte olduğumuz dört başı mamur bir küresel kriz.

Türkiye ekonomisi de bu süreçleri izledi. 2001 krizinden sonra “ticari antrepo” olma yoluna giren Türkiye ekonomisi, bu çarkı döndürebilmek için on yılı aşkın zamandır “yüksek faiz düşük kar” politikası uyguluyor. Bu sayede iç piyasaya adeta döviz yağdı; bunların önemli bir kısmı kur değişimlerinden yararlanabilmek için, tahvil piyasalarını şişirdi. Bankalar, bireysel tüketim kredileri ve emlak kredileriyle bu balonu büyüttüler. Son on yılda hane halkı borçluluk seviyesi tam 36 kat arttı. Ve nihayet kendi potansiyelinin sınırlarına erişti. Şu an, burjuva iktisatçıların “orta gelir tuzağı” adını verdikleri durum yaşanıyor. Hemen tüm bağımlı ülkelerde, kredi yoluyla şişirilen yelkenler iç piyasadaki harcama limitini yukarı çekiyordu ama bu “orta gelir” düzeyinin ötesine bir türlü geçemiyordu. Çünkü bundan ötesi, şişirilen tüm balonları patlatıyordu. 36 kat büyüyen bireysel borçlanma seviyesi, artık daha fazla katlanamazdı.

Türkiye ekonomisinde, emlak ve tahvil piyasalarının patlama noktasının ötesine geçtiğine dair güçlü hareketler belirmeye başladı. Bankalar, tahvillerini satıp kısa vadeli işlemlere yöneliyorlar, Citibank Türkiye’deki bireysel kredi penceresini kapadığını açıklıyor; inşaat şirketlerinin iflasına dair haberler ardına geliyor. Ve son sigorta teli, borsa, altı ayda %90 kazançla öylesine hızla şişiyor ki, sigorta teli olmaktan çıkıp, ateş almış fitil oluveriyor. BofA, bu yüzden yangın yapıyor.

Arap halkları arasında devrimin ikinci dalgası hızla yayılıyorken, Avrupa işçi sınıfı milyonlar halinde ortak eylemlere akıyor; borsa balonunun patlamasıyla Türkiye ekonomisinin çöküşü, devrim için muazzam bir fırsattır. Emekçiler ve Kürt halkı da bu büyük tarihi fırsatı görecek, canı biçimde sezinleyecekler. İşte o zaman, “krizin faturası”yla uğraşan oportünizm ile, iktidar için savaştan leninizm arasındaki fark en belirgin bir şekilde ortaya çıkmış olacak. □

SERBÜLENT SÜRÜCÜ TEKLİ HÜCREYE ALINDI

2001 yılından bu yana Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi’nde bulunan Serdar Serbülent Sürücü için verilmiş olan “Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis” cezası kararı, 19 Aralık 2012 günü cezaevine tebliğ edildi ve Sürücü tekli hücrelere alındı.

Durumu faksla bildiren, aynı davadan yargılanan ve Sürücü ile aynı hücreyi paylaşan Mücadele Birliği eski yazı işleri müdürü Nurettin Temel, Sürücü’nün zorla götürüldüğünü anlatarak, bundan sonra sadece birinci derece akrabaları ve vasiyle görüşebileceğini belirtti. Nurettin Temel, kendisine ilişkin kararın da her an gelebileceğini hatırlattı.

Bu kararın 19 Aralık’ın yıldönümünde uygulamaya sokulması, devletin zindan saldırılarının 19 Aralık’la bitmediğinin, yıllardır farklı boyutlarda farklı şekillerde sürdüğünün son örneklerinden sadece birisi.

İşçiler, emekçiler, öğrenciler ve Kürt halkının bölük bölük zindanlara atıldığı, burada süren işkenceler, saldırılar ve tecridin artarak sürdüğü dönemde özgür olmak için tek yol, zindanları yıkıp tutsakları özgürleşmekten geçiyor.

Ulaşmak isteyenler için

Serdar Serbülent Sürücü’nün yeni adresi:

1 Nolu F Tipi Cezaevi B2 Tek 34 TEKİRDAĞ

HALİL CEYRAN YALNIZ DEĞİLDİR

Antep’te Şahinbey ilçesine bağlı Fırat Mahallesi’nde 11 Aralık günü sabah 05.00 saatlerinde Ayışığı Sanat Derneği bünyesinde çalışmalarını sürdüren Tiyatro grubu çalışanı olan Halil Ceyran gözaltına alındı.

Ailesi, Terörle Mücadele Şubesi tarafından yapılan baskın ve aramalarda gözaltına alınan Ceyran’ın bazı kitaplara da el konulduğunu aktardı. Antep emniyetine götürülen Halil Ceyran hiç kimseyle görüştürülmeden Riha(Urfa)’ya götürüldü. Ve Halil Ceyran’ın ne için gözaltına alındığına dair bilgi verilmedi.

Halil Ceyran ve Urfa Birecik’ten gözaltına alınan 5 kişi, 4 günlük gözaltından sonra 14 Aralık akşamı çıkarıldıkları mahkemece tutuklanıp Diyarbakır Cezaevine gönderildiler. Halil Ceyran, eski Özgür Günden Gazetesi dağıtıcısı idi.

Hiçbir gözaltı ve tutuklama halkların yükselen özgürlük mücadelesini engelleyemeyecektir. Halil Ceyran arkadaşımız ve tüm tutsaklar yalnız değildir.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

SAVAŞ EKONOMİLERİ

Adana Çukurova Üniversitesi İktisat Kulübü tarafından, Mithat Özsan Amfisi'nde 13 Aralık Perşembe günü "Savaş Ekonomileri" konulu bir panel gerçekleştirildi.

Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü öğrencisi Kenan Aktaş, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Bölümü öğrencisi Yusufcan Yıldırım'ın panelist olarak katıldığı ve Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Birimler Fakültesi Öğretim Görevlisi Yrd.Doç.Dr. Sanlı Ateş'in moderatörlüğünü yaptığı panele öğrencilerin ilgisi yoğundu.

Moderatör Yrd.Doç.Dr. Sanlı Ateş, bir giriş konuşmasıyla paneli açtı ve savaşların tüm insanlık için gözyaşı, kan ve daha fazla acı getirdiğini söyledi. "Hiçbimiz savaşların olmasını, insanların öldürülmesini, acı çekmesini istemiyoruz; ama dünyayı kana bulanmaktan bu şekilde kurtaramıyoruz. Ayrıntılı biçimlerde arkadaşlarımız konuşacak" dedikten sonra panelistleri tanıttı ve sözü Yusufcan Yıldırım'a bıraktı.

Yıldırım, dinleyicileri selamladıktan sonra, savaş denildiğinde birçoğumuzun aklına hala iki ülke ordusunun cephe savaşlarının geldiğini, ancak bu durumun savaşın sadece bir aşaması ve türü olarak değerlendirilebileceğini ve savaş ekonomilerini açıklayabilmemiz için söz edilmesi gereken ilk konunun sınıf savaşımı olduğunu söyledi. Sınıf savaşlarının toplumlar tarihinde özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla birlikte görülmeye başladığını, egemen sınıfların mülklerini arttırmak ve egemenliklerini devam ettirmek amacıyla gerçekleştirildiğini söyledi.

Günümüzde okullarda bize öğretilen iktisadın, savaşların nedenlerine cevap verebilecek bilimsel bir niteliğe sahip olmadığını, sanki politikaya hiçbir etkisi olmayan bir konu gibi ele alındığını; oysa ki sadece savaşların değil, politikanın temelinde de ekonominin olduğunu belirtti. Coğrafi keşif-

ler sonrası çıkan savaşları, Haçlı Seferleri'ni buna örnek olarak verdi.

Bunların ardından emperyalizme değişen Yıldırım, emperyalizmin kapitalizmin son aşaması olduğunu, her alanda gerici bir karaktere sahip olduğunu söyledi. Emperyalizmin ulusal sorunlara yaklaşım biçimini buna örnek gösterdi; 1. ve 2. Emperyalist Paylaşım Savaşları'nın sebeplerine de değinerek, bunların da temel sebeplerinin son tahlilde ekonomik olduğunu belirtti. Faşizmin de, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra ortaya çıkmasının bir tesadüf olmadığını, onu ortaya çıkartanın da kapitalizmin geldiği aşama ve Sovyet Devrimi'nin dünya halkları üzerindeki etkisi olduğunu söyleyen Yıldırım, sözü Aktaş'a bıraktı.

Yıldırım'ın ardından sözü alan Kenan Aktaş, "Politika ekonominin yoğunlaşmış biçimidir ve savaşlar da politikanın başka araçlarla devamıdır" diyerek sözlerine başladı. 1945 sonrası dünyanın genel durumu üzerine konuşan Aktaş, "Sovyetler Birliği'nin Nazileri yenilgiye uğratmasının ardından dünya askeri anlamda SSCB'nin yenilmezliğini anlamış oldu. Bunun üzerine ABD'nin başını çektiği emperyalist blok ile SSCB'nin başını çektiği sosyalist blok arasında süren ve birçok alanda kendini gösteren savaşın yaşandığı döneme soğuk savaş denir" dedi.

"Savaşlar salt devletler arasında süren bir olgu değildir; sınıflar arasında süren mücadeleye üstü örtülü bir iç savaştır" diyen Aktaş, "Buna örnek olarak 70'lerle başlayıp 80'lere kadar devam eden dönem gösterilebilir; ki bu döneme Darbeler Dönemi denir. Çünkü dünyanın her yerinde darbeler yaşanmış ve darbelerin temel dürtüsü de, emperyalizmin krizden kurtulması, gelişen sınıflar mücadelesini bastırmak ve yeni sömürge ülkelerde tam ilhak sürecini başlatmaktır. Bu

süreçte darbelerin gerçekleştirildiği ülkelerde faşizm uygulanmaya başlandı. Türkiye'de de 24 Ocak Kararları ile birlikte emperyalizm tam ilhak sürecini hızlandırdı. Kapitalist toplumda, savaş ve militarizm vazgeçilmez ve zorunlu bir olgudur. Kapitalizmin yaşadığı uzlaşmaz iç çelişkiler, savaşları zorunlu kılar. Ama kapitalizmde zor, aynı zamanda bir ekonomik güçtür. Çok ciddi bir işgücü barındırır" diyerek sonrasında bunu en büyük silah şirketlerinin işçi sayıları ve karlarıyla örnekledi. Kapitalist toplumda savaşların ülke ekonomilerini canlandırıcı bir etkiye sahip olduğunu ve devletlerin krizlerden kurtulmak için de savaşlara ihtiyaç duyabileceğini belirten Aktaş sonrasında "Sonuç olarak kapitalist toplum açısından savaş ve savaş ekonomisinin bir sonucu olarak karşımıza ekonominin militarize olması çıkıyor. Soğuk savaş dönemindeki silahlanma yarışından tutun da, Sovyetler Birliği'nin dağılmasına kadar ki süreçteki tüm müdahalelerde ekonominin militaristleşme olgusunu görmek mümkün" dedi.

11 Eylül saldırısıyla beraber emperyalizmin baş temsilcisi olan ABD ve diğer emperyalist güçlerin dünya halklarına karşı 3. dünya savaşını başlattığını söyleyerek "Afganistan, Irak işgali ve sonrasındaki gelişmeler kapitalist sistemin çıkmazlığını ortaya koyuyor" dedi.

Suriye'de süren savaşa, Rojava Devrimi'ne ve Türkiye'nin Suriye savaşı konusundaki istekliliğine değinildi.

Sonuç olarak dünyada halklarının sosyalizme yöneldiğine işaret edildi ve dünya halklarının, ezilen sömürülen halkların emperyalizme karşı savaşlarından zaferle çıkacağını söyleyerek, soru cevap bölümüne geçildi.

Sorular genel olarak Kürdistan sorunu ve Suriye'deki son gelişmelerle ilgiliydi. Bunun dışında merak edilen bir soru da "Kriz gerçekten teğet mi geçmişti ve Türkiye krizi iyi yönetebiliyor mu?" idi. Panelistler bu soruyu "Türkiye krizi iyi yönetemiyor. O süreçte de krizin Avrupa'daki gibi sarsıcı hissedilmeme nedeni ve teğet geçti savunusunun sebebi dışarıdan Türkiye'ye gelen sıcak para akışıydı" diyerek yanıtladı.

Panel soru-cevap bölümüyle sona ererken, panelden çıkan öğrenciler R2 Alanı'nda müzik eşliğinde coşkulu halaylarda yeniden buluştu. □

ODTÜ YENİDEN BAŞKALDIRDI

18 Aralık günü ODTÜ yerleşkesinde bulunan TÜBİTAK Araştırma Merkezi'ne R.T.Erdoğan'ın gelmesiyle çıkan çatışmalarda başına isabet eden gaz bombası nedeniyle bir öğrenci hastaneye kaldırılmış, bir çok kişi gaz bombalarının isabet etmesi ve plastik mermilerin kullanılması nedeniyle yaralanmıştı. Polis 100 metre uzaktaiken, henüz sadece slogan atarak yürüyen kitleyi hedef gözeterek gaz bombalarıyla saldırıya başladı -normal şartlar altında saldırmadan önce en azından nezaketen uyarı anonsu geçilirdi! Yarım saate kalmadan atmaya başladığı onlarca ses bombası kullandı, üst üste attığı çeşitli gaz bombalarına ek olarak, 8 TOMA'yla öğrencileri kuşatıp 3 yerden sıkıştırmaya çalıştı, sonlara doğru köpüklü ve boyalı su kullanmaya kadar gitti ve okuldan çıkana kadar da saldırılarına devam etti.

Özellikle nişan alınarak atılan gaz ve ses bombalarına rağmen öğrenciler, akşamın geç saatlerine kadar polisin saldırılarına karşılık verdi ve polis okuldan gidene kadar çatışma şiddetini artırarak aralıksız sürdü. En son okuldan çıkarken polis, Teknokent çıkışında bir grup öğrenciye ağza alınmayacak küfürler ederek coplarla saldırıp, yere düşen öğrencilerin arasına gaz bombası atarak kaçtı.

Saat 22.00'de kampüsün her yerinden bir el arabası kadar toplanan (ki bunlar sadece gecenin bir yarısı görülüp de toplanabilenlerdi) boş gaz bombası kapsülleri Rektörlük binasının önüne getirildi. Bir kişinin hala hastanede yatmasına neden olan bu kapsüller, binanın camlarına atıldı ve öğrenciler Rektörle görüşmek istediler. Ancak dakikalar sonra gelebilen Rektörle öğrenciler gece 02.00'ye kadar tartıştılar ve ardından Rektör bu olayları zoraki kınadığını söylemek zorunda kaldı.

Çatışmanın ertesi günü ülke genelinde çeşitli okullardan destek eylemleri yükselirken, ODTÜ öğrencileriyle birlikte öğretim elemanları ve diğer çalışanlar bu saldırıyı kınamak ve öğrencilerin yanında olduğunu göstermek amacıyla dersleri boykot etme

kararı aldılar. 20 Aralık Perşembe günü Hazırlık Bölümü öğrencileri ve öğretim görevlileri başta olmak üzere okuldaki hemen hemen her fakülte'deki öğrenciler, asistanlar ve öğretim görevlileriyle birlikte okuldaki DİSK'li işçiler ve çalışan emekçiler de bu boykota katılarak destek verdi.

Fizik binası önünde yapılan basın açıklaması sırasında özellikle işçilerin öğrencilerin yanında olması öğrenciler için moral kaynağı oldu. Söz alan bir işçi, ODTÜ öğrencilerinin geçen dönem TOGO ayakkabı fabrikasındaki işçilere destek vermelerinin devamı olarak, bugünlerde öğrencilerin yanında olmalarının önemli olduğunu söyledi. Basın açıklamasının ardından öğrenciler, ODTÜ çalışanları ve akademisyenleriyle birlikte Fizik bölümündeki U3 amfisine geçtiler. Amfi o güne kadar belki de hiç görmediği kadar yoğun ve coşkuluydu. Çoğu öğrenci ve akademisyen içeri bile giremediler, ama buna rağmen içeride ve dışarıda hep bir ağızdan sloganlar atıldı ve marşlar söylendi.

Eylemlerin sosyal paylaşım sitelerinde ve medyada yankıları büyürken, 21 Aralık sabahı bir çok üniversite öğrencisinin evleri TMS ekipleri tarafından basıldı, izinleri

olmamasına rağmen evleri arandı, eşyalarına el kondu ve 12 öğrenci gözaltına alındı. Öğle saatlerine doğru ODTÜ'lü öğrenciler ve Eğitim-Sen'li akademisyenler gözaltıların serbest bırakılması için birkaç saat içerisinde tüm okulu dolaşarak afiş ve bildirimlerle herkese eylem çağrısı yaptılar. Ve sadece birkaç saat içinde yüzlerce kişi Fizik önünde toplanıp saat 16.30'da A1 kapısı önüne yürüyüşe geçildi.

BDP'li milletvekillerinin de katıldığı eylemde ODTÜ Eğitim-Sen temsilcisi bir öğretim görevlisinin basın açıklamasını okumasının ardından ayarlanan otobüslerle Kızılay'da düzenlenen eyleme gidildi.

YKM önünden Başbakanlık'a yürümek isteyen kitle, polis bariyerleriyle ve TOMA'larla karşılandı. Basın açıklaması yapılırken ve sonrasında oradan gitmek istemeyen ve Başbakanlık'a yürümek isteyen kitle, KESK'lilerce sürekli 'eylem amacımızı saptırmayalım', 'buradaki iradeye uyalım' gibi söylemlerle deyim yerindeyse yatıştırılmaya çalışıldı ve eylem uzlaşmaya varılarak sonlandırıldı. Geline otobüslerle ODTÜ öğrencileri ve eğitimcileri, 100.Yıl İşçi Bloklarında otobüslerden inerek okulun A4 kapısına doğru yürüyüşe geçti. Yurtlar Bölgesi dolaşarak 2.yurdun kantininde geçildi.

Tüm bunlar yaşanırken ODTÜ öğrencileri burjuva medyada Göktürk-2 uydusunun atılmasını istemeyen, çantasında molotof kokteylleri bulundurduğu için polisin 'müdahale etmek zorunda kaldığı' bir grup marjinal öğrenci olarak yansıtılmaya çalışıldı. Çoğu yerde özellikle haberi bile yapılmayan bu eylemlerin hepsi sadece Başbakan ODTÜ'ye geldi diye mi oluyor? Ya da sadece öğrencilerin AKP iktidarından duydukları memnuniyetsizliklerinden veya teknoloji düşmanlıklarından mı? Yoksa biz gerçekten çok mu marjinaliz?

Yaşananlar yalnızca ODTÜ ile sınırlı kalmadı elbette, hemen her yerden destek eylemleri geldi, ODTÜ öğrencileri kınayan bir açıklamanın altına imza atan üniversite-

Öğrenci Gençlik

lerin rektörleri, bir anda öğrencilerin rektörlük binalarına yürüleriyle şaşırdılar, öğrencilerin öfkeleri her yerde eyleme geçti. ODTÜ öğrencileri de sadece bu eylemle yetinmediler, daha sonraki günlerde de okulda önce okulun en büyük amfisi olan U-3'ü 2 gün terk etmeme eylemi gerçekleştirildi. Her ne kadar bu eylemin kararının alınması ve uygulanması içinde bir takım sıkıntılar taşısaya da, -bu şu an üzerinde durmamız gereken kadar önemli değil, önemli olan yapılan bir eylem ve etkinliğe katılımın desteğin büyüklüğüdür- U-3'te yeni YÖK tasarısından Roboski'ye kadar bir çok şeyin tartışılması, daha sonra yapılacak konsere de sadece ODTÜ'den değil, her yerden, kapılardaki güvenliği aşarak gelen öğrencilerin, ODTÜ'deki her fakülte binasından gelen öğrencilerin akın akın Devrim Stadyumu'nu doldurmaları ve coşkuları gençliğin devrimci potansiyelini tekrar görme fırsatını verdi bizlere. Her yıl yapılan Devrim Yürüyüşü'nde de stadyuma öğrenciler "DEVİRİM" yazarlar, bu sefer yazılan "ODTÜ AYAKTA" yazısı, söylenen marşlar, her yerde yapılan bütün eylemler bir kez daha gösterdi ki, aslında herkes bir kıvılcımı bekliyor; ODTÜ'de çakan bu kıvılcım gençliğin bütün enerjisini gözler önüne serdi.

Biz biliyoruz ki 18 Aralık ve sonrası gelişen bu süreç, sürekli var olan ve son zamanlarda Patriot füzelerinin yerleştirilmesi ve NATO askerlerinin gelmesiyle iyice yoğunlaşan savaş gündeminin, yeni YÖK yasa tasarısının, değişen kanunlarla işçi ve emekçilerin üzerinde daha da artan baskıların, 19 Aralık'ın, Maraş'ın, Roboski'nin de-

vamıdır. Bu ne ilkti ne de son olacak. Biz bir şeyler yapmadığımız sürece bu haberler sıradanlaşacak. Gözaltılarla, tutuklamalarla aramızdan her gün zindanlara birkaç kişiyi daha göndermek bizim için bir rutin haline gelecek. Okulda sırada otururken camlardan içeri gaz bombalarının yağması olağan olacak. Mezun olduğumuzda güvencesiz şartlar altında çalıştırılacağız yada daha mezun olmadan bir zaman sonra çoğumuz sermaye sınıfı çıkarları uğruna cepheye gönderilecek.

18'inde ve sonrasında yapılan ve yapılmaya devam edecek olan eylemlilikler tüm bu süreçleri kapsıyor. Öğrenciler de tıpkı işçi ve emekçiler gibi, başta Kürt halkı olmak üzere ezilen tüm halklar gibi artık tekelci sermaye tarafından yönetilmek istemiyorlar. Ve biz bir şeyler yaptığımız süre içinde de daha fazla 'tehdit' oluşturacağız. Bundan dolayıdır ki devlet gözünde biz de ciddi bir düşmana dönüşüyoruz. Üstelik kendini tehlikede hissettirecek kadar ciddi bir düşman...

Devlet hem saldırıp hem de bunun üstünü çamurla kapatmaya çalışıyor ama asıl örtmeye çalıştığı gerçek her gün giderek artan korkusudur. Bu öyle bir korku ki uzaktan

görünen silüetimiz bile onu bu kadar azgınca saldırmaya itiyor. Kendini 3000 küsur çevik polisle, kimyasal silahlarla, ses bombalarıyla, zırhlı araçlarla koruma ihtiyacı duyuyor. Köşeye sıkışmış yaralı vahşi bir hayvan gibi, kendini koruma içgüdüleriyle, sürekli kan kaybederken önüne gelene saldırıyor ve hıncını alamayınca daha azgınca saldırmaya devam ediyor. Ve biz biliyoruz ki gün geçtikçe artan saldırıları onun gücünün değil, aksine güçsüzlüğünün göstergesidir. Ona atılan her taş çatlaklarının yalnızca daha da derinleşmesine neden oluyor.

2010 yılında yine bu zamanlarda R.T. Erdoğan'ın ODTÜ'ye gelmesiyle birlikte çıkan olaylarda 1000 kadar polisle öğrenciler karşı karşıya gelmişlerdi. Çoğu insan o günleri polis barikatının önünde çekilen uzun eşek pozlarından hatırlar belki, ama o günün ve devamında gelen Başkaldırıyoruz eyleminin ve yaşanan son olayların ODTÜ için ciddi deneyimler olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. 2 sene önce öğrenciler arasında meşru olup olmamak tartışılıyorken, bugün saatlerce süren eylemlerin ardından, işçiler ve emekçiler, diğer üniversitelerden öğrenciler ve daha düne kadar kendimizi haklıyken haksız duruma düşürdüğümüzü iddia ederek yanımızda olmayan akademisyenler de sürece dahil olmuş durumda. Bu süreç sermaye cephesinden gelen saldırıları şiddetlendiriyor ama bu beraberinde ODTÜ öğrencilerine ve bütün üniversite gençliğine de politik ve pratik anlamda yeni deneyimler kazandırıyor.

ODTÜ'den DÖB'lü Bir Öğrenci

FAŞİZM VE EMPERYALİST SAVAŞ PANELİ

Devrimci Öğrenci Birliği olarak, 15 Aralık günü Adana Ayışığı Sanat Merkezinde Faşizm Ve Emperyalist Savaş konulu bir panel düzenledik.

Paneli iki ayrı sunumla gerçekleştirdik. Birinci bölümde faşizm konusu işlendi. Faşizmin ne olduğu, hangi sınıfın iktidarı olduğu ve faşizme neden gerek duyulduğu konuları anlatıldı. Bunun sonrasında Türkiye'de tekellerin nasıl iktidara geldiği ve faşizme nasıl geçildiği anlatıldı. Faşizme karşı nasıl mücadele etmeliyiz ve araçlarımızın neler olması gerektiği üzerine katılımcılarla yapılan sohbetle bu bölüm bitirildi.

Panelin ikinci kısmına kapitalizmin emperyalizme evrilmesi anlatıldı. Emperyalistlerin sınıf çıkarları gereği savaşların kaçınılmaz olarak ortaya çıktığı ve bu savaşların önüne sadece halk iktidarı ile geçilebileceği anlatıldı. Ortadoğu'da gerçekleşen devrimler

ve bu devrimlerin emperyalistler tarafından karşı-devrim sürecine nasıl getirilmeye çalışıldığı üzerinde duruldu. Suriye ile sürmekte olan savaş ve bu savaşın başta Antakya halkı üzerinde ki etkileri üzerine konuşuldu.

Sunumların ardından katılımcılarla faşizm ve emperyalizm üzerine sohbet edildi. Karşılıklı sorulan soruların cevaplanması ardından panel sonlandırıldı.

Panel bittikten sonrada sohbetlere devam edildi. Katılımın oldukça iyi olduğu panel önüne koyduğu hedefleri büyük ölçüde gerçekleştirmişti. Daha sık bir araya gelme dilekleriyle konuklarımızla vedalaştık.

Adana Devrimci Öğrenci Birliği

ODTÜ AYAKTA, ÜNİVERSİTELER YANLARINDA

21 Aralık Ankara

21 Aralık günü sabah saatlerinde 12 ODTÜ öğrencisinin evlerine baskın yapılarak gözaltına alındı. Operasyon şeklinde yapılan baskınlarda polis elinde yaklaşık 40 isim olduğu öğrenildi.

Gözaltılarla güne başlayan ODTÜ’de ise gün boyu hareketlilik sürdü. Öğle saatlerinde yemekhanede toplanan öğrenciler ve Eğitim-Sen üyeleri sürece nasıl müdahale edecekleri konusunda toplantı aldılar. Toplantı sonucunda alınan karara göre 16.30’da Fizik önünde toplanan öğrenciler ve öğretim üyeleri A1 kapısına yürüyüşe geçti.

Eylem boyunca “Polis Elini Üniversiteden Çek”, “Gelenek Sürüyor ODTÜ Yürüyor”, “Üniversiteler Bizimdir, Bizimle Özgürleşecek”, “Eşit Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim” sloganları atıldı. Yürüyüşe BDP Muş Milletvekili Demir Çelik, BDP Batman Milletvekili Ayla Akat ve BDP Diyarbakır Milletvekili Altan Tan da katıldı.

A1 kapısı önüne gelindiğinde öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan öğretim üyesi Mehmet Mutlu, 18 Aralık’tan sonra yaşanan gözaltı terörünün bir sindirme operasyonu olduğunu belirtti. Basın açıklaması bittikten sonra öğrenciler KESK’in çağrısıyla Kızılay’da yapılacak olan ODTÜ’de yaşanan şiddet ve gözaltılar için düzenlenen eyleme geçtiler. Kızılay Güvenpark’ta toplanan kitle başbakanlığa yürümek istedi, ancak yürüyüşe izin verilmedi. Yapılan basın açıklamasında KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Devrim Kahraman, yaşanan son olayların kamuoyunda büyük tepkiye yol açtığını belirterek gözaltıların derhal serbest bırakılması çağrısında bulundu. Basın açıklaması okunduktan sonra eylem sonlandırıldı.

ODTÜ öğrencileri ise Yüzüncü Yıl Mahallesi’ne dönerek oradan bir yürüyüş başlatıp okula geçtiler. Okulda yurtlar bölgesi dolaşarak eyleme son verildi.

26 Aralık Galatasaray Üniversitesi

ODTÜ’de Başbakanı protesto eden öğrencilere polis sert saldırısından sonra bazı üniversitelerin ODTÜ’lü öğrencileri kınayan açıklama yapması üzerine bu açıklamada imzası bulunan Galatasaray Üniversitesi rektörü, öğrencileri ve akademisyenleri tarafından protesto edildi.

26 Aralık günü Galatasaray Üniversitesi Rektörlüğü binası önünde bir araya gelen öğrenciler çeşitli döviz ve pankartlarla Üniversite Rektörünü istifasını istedi.

Basının kampüse girmesine izin verilmemesi üzerine eylem, kampüsün giriş kısmında yapıldı. Öğrenciler adına açıklama yapan İlker Bayram, 18 Aralık’ta ODTÜ’de yaşanan polis saldırısını hatırlatarak öğrencilerin saldırı sonucu bir arkadaşlarının beyin kanaması geçirdiğini, pek çoğunun da fiziksel saldırıya ve tacize maruz kaldıklarını söyledi. Bayram “Göktürk-2’nin uzaya fırlatılması törenine tüm öğrenci ve öğretim elemanlarının da coşkuyla katılması gerektiğini salık verirken, hükümetin yeni YÖK taslağıyla somutlanan ve üniversiteyi bütünüyle sermayenin ihtiyaçlarına uygun hale getirmekte ve savaş politikalarına karşı yapılan protestoları ‘bilime ve gelişmeye karşı yapılan anlamsız’ eylemler olarak nitelendirmekte. Başbakanın polis ordusunun öğrencilere karşı fiziksel saldırı ve tacizlerine karşı en ufak bir değinme içermeyen açıklama, Türkiye’nin pek de parlak olmayan akademi tarihinde, Sayın Başbakan’a sayısız teşekkür içermesi ve şiddete uğrayanı şiddetten sorumlu tutması hasebiyle alanında bir çığır açmıştır” diye konuştu.

Bayram konuşmasının devamında, “Hedef tahtasına konması gereken öğrenciler değil, polis şiddeti ve bu baskının asıl sorumlusu olan iktidardır. Bizler GSÜ öğrencileri olarak ODTÜ öğrencileri ile da-

yanışma içerisinde olduğumuzu bildiriyor ve bizim adımıza söz söyleme cüretini gösteren üniversite yönetimini teşhir ediyoruz!” dedi.

Eylem Rektörlük binası önünde “Rektör İstifa”, “Üniversiteler Bizimdir Bizimle Özgürleşecek” sloganları atıldı.

27 Aralık Galatasaray Üniversitesi:

Öğrenciler yine Rektörlük binası önünde toplandı. Öğrenciler binayı sarınca, Rektör Prof.Dr.Ethem Tolga binadan çıkamadı.

Uzun süren eylemden sonra Rektör Tolga yazılı bir açıklama yaparak, ODTÜ’yü eleştiren ortak açıklamanın Başbakan Erdoğan’ın eleştirileri ile aynı güne denk gelmesinin ‘tamamen tesadüf’ olduğunu söyledi. Prof.Dr.Tolga, “1980 öncesi üniversitelerimizde yaşanan olayların ülkemiz ve üniversitelerimizi içine düşürdüğü ortamı acıyla yaşamış bir kişi olarak, son günlerde köklü ve saygın üniversitelerimizden biri olan ODTÜ’de ortaya çıkan olaylar beni ziyadesiyle üzmüş ve endişeye düşürmüştür” diyerek başladığı açıklamasında Marmara, İTÜ, YTÜ ve MSGSÜ rektörleri ile ortak yaptıkları açıklamanın ‘şiddetten duyulan kaygıyı dile getirmek’ amacıyla olduğunu söyledi. Rektör Tolga, açıklamanın yapılmasında hükümet ya da başka hiçbir kurumun etkisinin olmadığını söyleyerek “Yanlış anlaşıldım özür dilerim” dedi. Eylem daha sonra Beşiktaş Meydanına kadar yürüyüş yapılarak sona erdi.

İTÜ ve Yıldız Üniversitelerinden öğrenciler de Galatasaray Üniversitesi’ne desteğe geldiler. Özel Güvenlik tarafından alınmak istemeyen öğrenciler kapıyı kırıp içeri girdiler.

İTÜ Rektörü’nün ODTÜ’deki olaylarla ilgili yapılan ortak açıklamaya imza atmasına tepki gösteren öğrenciler, üniversitenin Maslak Kampusü’nde toplandı, sloganlarla rektörlük binası önüne geldiler. Kampüsteki öğrencilere desteğe gelen 20 kişilik bir öğrenci grubu içeri girmek istedi, ancak rektörlük girişinde bariyer oluşturan güvenlik görevlileri öğrencilerin girişi izin vermedi. Grup ile güvenlik görevlileri arasında arbede yaşandı.

Öğrenciler kapı önünde beklemeye devam ederken, iki otobüs çevik kuvvet polisi üniversitenin arka kapısından içeri girdi. Eylem uzun bekleyişten sonra sona erdi.

Öğrenci Gençlik

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde de Tıp Öğrencileri Kolu üyesi öğrenciler ODTÜ öğrencilerinin yanında olduklarını belirttiler. Öğrencilere İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof.Dr.Özdemir Aktan da destek verdi.

Öğrenci kantini önünde toplanan grup adına yapılan basın açıklamasında “Öğrencilere 3 bin polis ve 8 TOMA eşliğinde saldırılmıştır. Başbakanın gelmesi şiddetin dozununu yükseltmiştir. Yetmeyip ODTÜ'lü arkadaşlarımızı bilimsel alana gölge düşürdükleri iddiasıyla kınamışlardır. Bizim okulumuz da dahil olmak üzere olanları şiddet gören, gözaltına alınan öğrencileri kınayan açıklamalar yapan üniversiteler hangi bilimselliğe hizmet etmektedir” denildi.

Açıklama yapan öğrenci ve öğretim görevlilerine destek veren İTO Başkanı Prof.Dr.Aktan yaptığı konuşmada “ODTÜ'deki öğrenciler demokratik haklarını kullanmışlardır. Bu kadarcık bir gösterinin bile bir terör olayı olarak algılanması ve inanılmaz bir biçimde gaz sıkılarak sonlandırılmaya çalışılması anlaşılır gibi değil. Maalesef bazı üniversiteler bu olaylarda öğrencileri kınamış ancak daha sonra onlara da gerekli tepki gösterilmiştir” dedi.

Öğrenciler daha sonra Dekanlık binasına önüne kadar sloganlar atarak yürüyüşle eylem sona erdi.

30 Aralık Taksim

İstanbul'un farklı üniversitelerinden Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi'nin çağrısıyla bir araya gelen öğrenciler Taksim tramvay durağında bir araya gelerek “ODTÜ Direnişine Selam, Biji Berxwedana ODTÜ” pankartı açtılar ve Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler.

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi adına konuşma yapan Hazal Kaya, 18 Aralık'ta Gökürk-2 uydusunun fırlatılışını izlemek için ODTÜ'ye giden Başbakanın 3500 polisle üniversiteye girdiğini, polisin öğrencilere saldırmasıyla başlayan çatışmaları hatırlattı. Kaya, “Bizler ODTÜ'de yaşanan olaylarda öğrencilerin maruz kaldığı polis şiddetini kınıyoruz. Onların göstermiş olduğu direnişi selamlıyoruz. ODTÜ'lü öğretim görevlileri bütün açıklamalarına rağmen yaşananları manipüle etmeye çalışan hükümet yetkililerini ve medya organlarını kınıyoruz. Rektörlerin yaptığı açıklamayı tanımıyoruz” diye konuştu.

Kaya ODTÜ'de yaşanan eylemlerin bir çok üniversitelerde yankı bulduğunu, AKP hükümetinin yükselen öğrenci hareketine karşı polis şiddetiyle bastırmak istediğini, gaz bombası, TOMA, cop, kaba dayak saldırılarının her yerde karşılaşılan görüntüler haline geldiğinin altını çizdi. □

ANTAKYA'DA EMPERYALİST SAVAŞ KARŞITI GENÇLER BULUŞTU

Suriye'de yaşananlar bugün tüm dünyanın gündeminde. Ama özellikle Suriye sınırında bulunanlar için, savaş çok daha yakında bulunuyor. Antakya gençliği, emperyalist savaş konusunu ve tavrımızı ele alan bir panelde bir araya geldi. Devrimci Öğrenci Birliği tarafından örgütlenen etkinlik, birçok konunun ele alınması ve canlı tartışmalarla sürdü.

Etkinlikten bir gün önce, bildiri dağıtımını yapan arkadaşlarımıza polis müdahale etmeye çalıştı. Etkinliğin izinli olmadığı ve bu yüzden yapılmayacağı söylendi. Polislerin bu tavrına karşılık, izin almadığımızı ve bu etkinliği yapacağımızı söyledik.

Antakya halkı ve özelinde gençliğimiz, savaş süreci baş gösterdiğinden beri, önemli deneyimler kazandı ve mücadeleye dair dersler çıkardı. Belirli bir süredir savaşa karşı bu hassasiyet, beraberinde kitlesel ve militan, cesur eylemleri getirmişti. Sayıları binlere ulaşan, biber gazına da, plastik mermilere de karşılık veren bir kitle gücü, devletin gözünü korkuttu. Bunun üzerine valilik, Antakya'da bütün miting ve basın açıklaması gibi etkinlikleri yasakladı, Olağanüstü hal ilan edildi. Bu nedenle biz bu buluşmayı gerçekleştirdik.

Panelin sunumunu gerçekleştiren DÖB'lü arkadaşlarımız, ilk olarak bu savaşa neden olan temelleri ele aldı. Emperyalist-kapitalist sistemin savaşlarla sürüp gittiğine, bugün de, tarihte de bunun birçok örneği olduğuna değinildi. Birinci emperyalist paylaşım savaşı ve ikinci emperyalist paylaşım savaşının en büyük örnekler olduğu belirtildi. İlk iki dünya savaşının paylaşım savaşları olduğuna, ama 3. dünya savaşının temel dürtüsünün tüm dünyada gerçekleşen halk devrimleri ve anti-kapitalist ayaklanmaları önlemek olduğuna vurgu yapıldı.

Ardından gençliğin ve halk kitlelerin “emperyalist savaşa karşı tutumu ne olmalı?” konusuna geçildi. Bugün fiilen süren savaşın bizim savaşımız olmadığını ve bizlerin tıpkı 1 Paylaşım Savaşındaki Rusya gençliği gibi silahlarımızı bu savaşın sahiplerine çevirmemiz ve onların köhnemiş düzenini ortadan kaldırmamız gerektiği söylendi. “Halkların bu savaşı istemediğini ve onların karşısında hükümetleri suçladığını, desteklemediğini görüyoruz” dedi.

Mısır ve Tunus Devrimlerine değinilerek dersler çıkarıldı, örnekler verildi. Mısır ve Tunus'u Libya'dan ve Suriye'den farklı ele almak gerektiğine bugün bile Mısır'da yaşananların devrimin ikinci perdesi olduğuna vurgu yapıldı.

Son olarak ise savaşı esas olarak kapitalist sisteme karşı yürütmemiz gerektiği, çünkü savaşların olmaması için kapitalist dünyanın kökünden yıkılması gerektiği söylendi. Herkese dönük örgütlenme ve sosyalizm için mücadele çağrısıyla panelist arkadaşımız, sunumunu sonlandırdı.

Buluşma, karşılıklı düşüncelerin söylenmesi ve soru cevap bölümüyle sona erdi. Gerçekleştirdiğimiz bu etkinlik Antakya gençliği için ileri bir adım oldu.

Bariş İçin Devrim! Devrim İçin Savaş! Sosyalizm İçin Savaş!

Antakya Devrimci Öğrenci Birliği

EMEK MÜCADELESİ NEREYE GİDİYOR

Devrimci Emekçi Komiteleri, “Emek Mücadelesi Nereye Gidiyor ve Siyasal, Hukuksal ve Örgütsel Boyutlarıyla Ne Yapmalı?” konulu panelini 15 Aralık 2012 Cumartesi günü, BES Ankara 1 No’lu Şubede gerçekleştirdi.

Panelin moderatörlüğünü yapan ESM Sendikası’ndan Cihangir Öz’ün kısaca genel bir tahlil yapmasıyla başlayan panel, konunun siyasal boyutunu anlatan SES üyesi Ülkü Şeyda’nın son 30 yıl içerisinde yaşadığımız coğrafyada ve dünya genelinde emek mücadelesi sürecinde yaşanan gelişmeleri, hazırladığı slaytlar eşliğinde sunuşuyla sürdü.

Ülkü Şeyda ezilen insanların mücadele etmekten başka seçeneklerinin olmamasının anlaşılması üzerine, emek mücadelesi sürecinde bir yeni dalganın oluştuğunu sadece yaşadığımız coğrafya üzerinde değil, tüm dünyada emekçi kitlelerin oluşturduğu bu dalganın yankılarına dair bilgileri katılımcılarla paylaştı. Ayrıca Ortadoğu’da yaşanan devrim süreci üzerinde ayrıntılı biçimde duran Şeyda, Mısır ve Tunus devrim talebi ile halkların sokakları doldurarak fiili bir devrim sürecini başlattıklarını; ancak küresel sermayenin yaşanan devrim sürecinin kendi lehine çevirme çabalarını gözler önüne serdi. Buna rağmen Kuzey Afrika’da, özellikle Mısır’da ikinci devrimci dalgalanmanın başladığını, ezilen halklar ve emekçi kitleler olarak taleplerini yeniden alanlara taşıdıklarını ve yeni bir devrimci durumun emekçiler tarafından yaratıldığını ortaya koydu.

Yaşadığımız coğrafya üzerinde faşizmin işçi sınıfı ve ezilen halklar üzerinde sindirme, baskılama, yabancılaştırma politikalarını örneklerdirerek, devrimci bir mücadele birliğinin oluşturulmasının en öncelikli görev olduğunun tespitini yaptı. Emek mücadelesinin yaşadığı sorunlara dikkat çeken Ülkü Şeyda, özellikle emekçiler açısından birlik sorununun, yöntem ve ideolojik donanım yetersizliğinin ivedilik taşıyan sorunlar olduğunu ve emek mücadelesi sürecinde bu sorunlara ilişkin gerçekçi yaklaşımlar, iddialı ve sonuç alıcı

eylemlerle çözüm önerilerini katılımcılarla paylaşarak sunumunu tamamladı.

Emek mücadelesinin hukuksal olarak nereye gittiği konusunu anlatan Avukat Ebru Yeşim Sargıcı, yasama organının önüne koyduğu ve 2023 yılına kadar tamamlamayı düşündükleri, Ulusal İstihdam Stratejisi vb. politik belgelerin insanların gözlerinin önünde olduğu halde yapılmak istenen değişikliklerin halkın bilgisi dışında ve emek mücadelesini bitirme üzerine kurulu olduğunu hukuki bir yetkinlik ile ortaya koydu. Özellikle son olarak çıkarılan Toplu İş İlişkileri Yasasının meclis görüşmelerinden çarpıcı örnekleri katılımcılarla paylaşan Sargıcı, TOBB, Müsiad ve TUSİAD’ın istekleri doğrultusunda çıkarılan düzenlemenin, sendikaların taleplerinin tamamının bir tek madde ile nasıl

ğil, kendi meşru hukukuna göre hakkını aramasının en temel hakkı olduğunu ve burjuvazinin sömürü aracı olan burjuva hukukunun emekçilerin taleplerini karşılama noktasında hiç bir zaman yeterli olmadığını ve yine yeterli olamayacağını anlattı.

Verilen ara sonrası emek mücadelesinin örgütsel olarak nereye gittiğini anlatan Hacı Özkan, oldukça geniş tuttuğu sunumunda emek mücadelesinin Marx ve Engels tarafından ortaya konan temel ideolojik, taktik ve stratejik yöntemlerini katılımcılarla paylaştı. Alıntılarla emekçilerin özellikle sendikalarda nasıl örgütlenmesi gerektiği, emekçilerin ekonomik mücadelesi, politik mücadelesi ve bu iki mücadelenin araçlarının nihai hedef olan sınıfsız dünyanın yaratılması amaçlarına hizmet etmek üzere emekçiler tarafından yaratıldığı araçlar olduğunu anlattı. Her sınıfın kendi sınıf gerçeklerinin doğrultusunda hareket ettiğini, sömürsünü sonsuz kılma mücadelesi veren burjuvaziye karşı kendi sınıfının gerektirdiği sınıfsal görevlerine yabancılaştığını, Marx, Engels ve Lenin tarafından ortaya konan mücadele gerçeklerinden uzaklaştığını, özellikle sendikaların anarko-sendikalizm, sekte-sendikalizm batağına saplandıklarının tespitini katılımcılarla paylaştı. İşçi sınıfının ya devrimci olacağını ya da hiç bir şey olamayacağını ortaya koyan Özkan, işçi sınıfının kurtuluşunun yine kendi elleri ile olması gerektiğini bunun için ideolojik kaynaklarının kendi tarihinde bulunduğunu, sendikal bürokrasi ve küçük burjuvazinin sözde sosyalist savunularının, politik iktidarı ele geçirecek, sınıfları ortadan kaldırmak görevi ile karşı karşıya bulunan emekçilerin talebini karşılayamayacağını ortaya koydu.

Uzun bir tartışma bölümünde katılımcıların, faşizm ve Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı üzerine yaptığı katkılar ve panel sonrası evlerimize giderken, ne yapmalı sorularının uzun uzun tartışıldığı panel katılımcıların alkışlı teşekkürleriyle son buldu. □

PANEL

Esnek, kuralsız ve güvencesiz çalışma koşullarının dayatıldığı; Yaşam hakkının ayrılmaz parçaları olan sağlık hakkı, temiz sudan yararlanma hakkı, eğitim hakkı gibi temel insani ihtiyaçların metalaştırılarak, sömürü araçlarına dönüştürüldüğü; Egemenlerin sömürülerini gözlemek üzere tasarladıkları sosyal kurguların yaşamın gerçeklerini kısıttığı bir süreç;

**Emek Mücadelesi Nereye Gidiyor?
Siyasal, Hukuksal ve Örgütsel
Boyutlarıyla;
EMEKÇİLER NE YAPMALI?**

Konuşmacılar:

- Ülkü ŞEYDA (SES)
- Av. Ebru Yeşim SARGICI
- Hacı ÖZKAN (BES)

DEK DEVRİMCİ EMEKÇİ KOMİTELERİ

Tarih: 15 Aralık 2012 Cumartesi
Saat: 14:30
Yer: BES 1 No’lu Şube
Mithatpaşa Cad. No:45/6 Kızılay-ANKARA

zafere.dek@gmail.com

geçersiz ve işlevsiz kılındığını ortaya koydu.

Emekçilerin önüne önümüzdeki süreçte sokağa çıkmayan, müzakere usulü ile masa başı görüşmeleri yaparak eylemlerini gerçekleştiren sendika modelinin sunulduğunu, hakkını arama eylemlerinin tehlike olarak tespitinin yapıldığını ve emekçilerin hak arama eylemlerinin tamamına iktidarların tehlike nazarı ile baktıklarını ve burjuvazinin siyasal ve hukuksal düzlemi kendi sömürü araçları olarak kullanmalarının örneklerini katılımcılarla paylaştı. Önümüzdeki süreçte, “kiralık işçi” modelinin emekçilere dayatılacağı, esnek, güvencesiz ve kuralsız çalışma yaşamının kural haline getirileceğini, meclis görüşmeleri ve yasal metinler üzerinden açıklayan Sargıcı, emek mücadelesinin, burjuvazinin hukukuna göre de-

ZINDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Saat 19.00'da Galatasaray Lisesi önünde toplanan Mücadele Birliği Platformu, yıllardır yükselttikleri "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" şiarının yer aldığı pankart ve dövizlerle, 12 sene önce yapılan saldırının farklı şekillerle her zaman sürdüğünü anlattılar.

"Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları ile toplanan Mücadele Birliği, yapılan ajitasyon konuşmalarıyla katliam ve neden yapıldığını anlattılar.

"Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutmayacağız", "Faşist Devlet Hesap Verecek", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Devrimci İrade Teslim Alınmaz" sloganlarıyla başlayan eylemde yol boyunca katledilen 28 tutsağın da isimleri sayılarak "Yaşıyor" denildi.

Taksim Tramvay Durağı'na ulaşıldığı zaman ilk olarak Ergül Çiçeklerin "Ölüm Orucu Destanı"ndan 19 Aralık'ı anlatan bölümü okundu Devrim Tiyatro Atölyesince. Şair dostumuz Selah Özakın da gelerek kısa bir dördlük okudu. Emeğe Ezgi ise "Zafere Kadar Devrim" diyen 19 Aralık ve Ölüm Oruçlarında ölümsüzleşen yoldaşlar için yazılan "Gel Bahar Ol" parçası ile ölümsüzleşenleri andılar.

Platform adına yapılan basın açıklamasında adına ikiyüzlüce ve alçakça "Hayata Dönüş" denilen operasyonda, ancak bir savaşta kullanılacak malzemeler, silahlar, bombalar vs. kullanıldığı; tutsakların en vahşi şekilde katledildiği, binlerce gaz bombası ve binlerce kurşun sıkıldığı; iş makineleriyle cezaevlerinin duvarları yıkıldığı anlatılarak faşist devletin, devrimci tutsaklara karşı duyduğu hıncı, adeta bir katliamla çıkarmak istediği anlatıldı.

"Devrimci tutsakların zin-

danlardaki örgütlülüğü, mücadeleciliği, kararlılığı bu şekilde dağıtılmak istendi. Tüm dünyanın gözler önünde gerçekleştirilen bu katliam sonrası devrimci tutsakları zorla, işkence ederek F tipi zindanlara kapattı. Avrupalı emperyalistlerden aldıkları destekle 19 Aralık katliamını gerçekleştiren devlet, yine onların desteğiyle F tipi zindanlar politikasını hayata geçirdi.

Faşist devlet, bu zindan katliamını yapmadan ayakta duramayacak duruma gelmişti. Zindanlarda giriştiği her saldırı, anında püskürtülüyor; devrimci tutsakların kararlı mücadelesi giderek toplumun tüm ezilen ve sömürülen sınıflarına örnek oluşturuyordu" denilen basın açıklamasında tüm dünyanın devrimci tutsakların birbiri ardı sıra öldüklerini ama asla teslim alınmadıklarını gördüğü anlatıldı.

Sloganlarla sık sık kesilen açıklamada "Üzerinde yaşadığımız topraklarda devrim ve komünizm davasına ölesiye bağlı yüzlerce, binlerce devrimcinin var olduğuna bütün dünya ve tarih tanıklık etti. Devrimci tutsaklar, işkencelerden geçirildiler, öldürüldüler, yaralandılar, sakat bırakıldılar ama yarınlara onurlu bir miras bıraktılar. 122 devrimci tutsağın ve onlara dışarıda destek veren yakınları ve yoldaşlarının ölümsüzleşmesiyle sonuçlanan bu büyük savaşından devrimci tutsaklar başları dik ve devrim bayrağını yükseklerde dalgalandırmanın onuruyla çıktılar" denilirken, işçi sınıfı ve emekçilerin bu örneği bir an olsun akıllarından çıkarmamaları gerektiği vurgulandı.

Eylem, "Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirmek için devrimin bütün güçlerini birleştiririm ve mücadeleyi yükseltelim" denilerek sona erdi. Eylemin sonunda yapılan çağrıda herkes 19 Aralık Katliamını yaşayan tutsakların anlatımlarını dinlemek üzere Ayışığı Sanat Merkezi'ne davet edildi. □

ZINDANLARIN KARANLIĞI DEVRİMİN GÜNEŞİNİ ENGELLEYEMEZ

19 Aralık Katliamı İzmir’de Mücadele Birliği Platformu tarafından, Konak Pier’den Sümerbank’a kadar yapılan yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi.

19 Aralık Çarşamba günü Konak Pier önünde saat 18.00’da toplandı ve yürüyüş ajitasyon konuşmaları ile başladı.

“Bundan tam 12 yıl önce faşist devlet ‘Hayata Dönüş Operasyonu’ adı altında 20 ayrı cezaevinde eş zamanlı operasyon gerçekleştirildi. Bu operasyonun amacı zindanlarda devrimci tutsakların arasındaki komün yaşamını parçalamak ve dışarıda yükselen devrimci dalgayı önlemektir. Ama yıllardır başarısızdır. Herkes gördü ki, ne katliamlar ne de işçi sınıfı ve Kürt halkına yönelik saldırılar her gün gelişen devrimi engellemeyemedi, engelleyemeyecek” denilerek katliamın anlatıldığı ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Konak Sümerbank önüne gelindiğinde yapılan saygı duruşunun ardından basın açıklamasına geçildi. Açıklamada katliam anlatılarak bu saldırının 12 yıl boyunca yalanlardan, sahte bahanelerden oluştuğunun gerek devam eden duruşmalarda, gerek bizzat devrimci tutsaklar tarafından ortaya konulduğu söylendi.

“Son dönemde PKK ve PJAK’lı tutsakların anadilde savunma- anadilde eğitim ve Abdullah Öcalan ile görüşmenin yapılması talepleri ile başlatıldığı ve 68 gün süren açlık grevlerinde sokaklar yine alev aldı. Devrim taleplerinden olan ‘Zindanlar

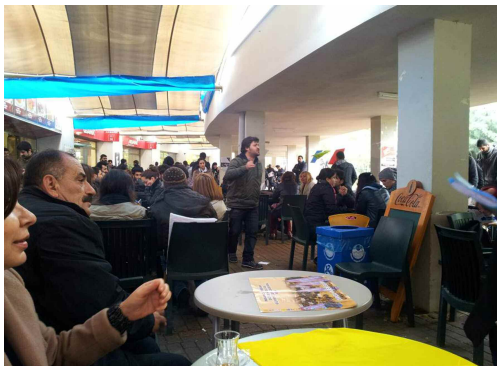
Yıkılsın Tutsaklar Özgürlük!’ şiarı Türkiye ve Kürdistan sokaklarında yankılandı, Kürt halkı tutsaklarına ve taleplerine sahip çıktığını, geri adım atmayacağını bir kez daha gösterdi. 19 Aralık Katliamını unutturmaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Sadece 19 Aralık’ı değil Dersim- Maraş- Zilan-Çorum- Roboski, burjuvazinin döktüğü hiçbir kan yerde kalmayacaktır. İnsanlık

var oldukça, tarih bu katliamları gerçekleştirenleri lanetle, katledilenleri sevgi ve saygı ile anacaktır. Tarih, 19 Aralık katliamının yeni bin yılda Türkiye ve Kürdistan’da devrimin engellenemeyeceğini de yazacaktır. Katliamların hesabı er ya da geç sorulacaktır.

Bizler Denizlerden, Seyitlerden, Muratlardan, Aysunlardan aldığımız devrim bayrağını zafere kadar taşıyacağız. Yoldaşlarımıza sözümler söz, zulmün olduğu her noktaya, turnaklarımızla kazıyacağız zaferi” denilen eylem boyunca sık sık “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutmayacağız”, “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur.”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Faşist Devlet Hesap Verecek”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür” sloganları atıldı.

İzmir Mücadele Birliği Platformu

ÖĞRENCİLER 19 ARALIK’I UNUTMADI

19 Aralık 2012 Çarşamba günü Devrimci Öğrenci Birliği, Mersin Üniversitesi çarşısında stant açıp şiir ve ajitasyonlarla 19 Aralık 2000 Zindan Savaşlarını andı.

Saat 10.00 civarında “19 Aralık Zindan Savaşlarını Unutmadık Unutturmuyacağız”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak” dövizleriyle stant açan DÖB’lü öğrenciler, standı gelen insanlarla zindan savaşlarıyla ilgili sohbetler etti. Saat 12.30 gibi insanların yoğun olmasıyla birlikte Dört Ateşten Gün Dört Ölümünden Gece (Ölüm Orucu Destanı) şiirinin bir bölümü okunduktan sonra ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Konuşmalarda, “Bugün 19 Aralık Zindan Savaşlarının 12. yıldönümü. Bundan tam 12 yıl önce ‘Hayata Dönüş Operasyonu’ adı altında devrimci tutsakları teslim almak isteyen burjuva devleti ve onun hükümeti, 20 hapisaneyeye eş zamanlı operasyon gerçekleştirmişti. Günlerce süren bu zindan savaşlarında 28 devrimci tutsak uzun namlulu silahlar, kimyasal silahlar ve bombalarla hunharca katledildi. Bizler Devrimci Öğrenci Birliği olarak zindan savaşlarını, bu zindan katliamlarını unutmadık unutturmuyacağız. Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” denilerek standı tebrik için gelen öğrencilerle konuşma ilgili sohbet edildi, şiirler okundu.

Mersin DÖB

GENÇLİK

On sekiz Aralık'ta R.T Erdoğan ve adamlarının "Göktürk 2" isimli uydunun uzaya fırlatılış töreni için ODTÜ'ye gelişleri, iki hafta boyunca Türkiye'nin gündemine damgasını vuracak öğrenci gençlik eylemlerinin fitilini ateşledi. Öğrenci gençlik eylemlerinin başladığı ve henüz ODTÜ ile sınırlı olduğu günlerde dergimizin internet sayfasında şöyle yazmıştık:

"Savcıların gözaltı kararı ve muhtemel tutuklamalar bu eylem özgülünde yeni bir eylem sürecinin başlayacağına işaret ediyor. Öğrenci gençlik, ODTÜ ve hatta Ankara üniversite gençliği ile sınırlı kalmamak üzere devletin bu saldırı hamlesine eylemlerle karşılık vereceklerdir. Bunun işaretleri ortaya çıkmış bulunuyor."

Gelişmeler tümüyle bizi doğruladı. Savcıların gözaltı kararı yeni bir eylem sürecine yol açtı. Eylemler, Ankara dışına taşı. İstanbul, İzmir ve daha pek çok ilde üniversite öğrencileri, "ODTÜ Direnişi"ni desteklemek üzere harekete geçtiler. Gösteri, protesto, okul işgalleri, polisle çatışmalar birbirini izledi.

ODTÜ'de çakan bir kıvılcım çok geniş bir alanı ve çok geniş bir kesimi tutuşturmaya yetti. Önce rektörler, hemen arkasından öğretim görevlileri ayrışıp saflaştılar. Kimisi hükümetin yanında yer alırken büyük bir çoğunluk öğrenciler somutunda devrimin saflarında olduğunu ortaya koydu. Sonrasında sendikalar, eğitimciler, akademisyenler ve toplumun daha pek çok kesimi olaylar karşısında saflaştı ve herkes kendi pozisyonunu açıklamak, açığa vurmak durumunda kaldı.

Devletin Zirvesinde Vasatlık

Sürecin ve olayların gelişimi ne hükümetin hatta ne de öğrenci gençliğin olayların bu gelişimini ve geniş etkisini önceden öngörmediklerini gösteriyor. Hükümet ve bir bütün olarak gericilik, hiç beklemedikleri bu eylemler dizisi karşısında büyük bir şaşkınlık ve öfkeli ruh hali içindeydiler. R.T Erdoğan'ın ilk açıklamaları bu ruh hali ve öfkeyi açığa vuruyordu.

Sürecin başında R.T Erdoğan'ın öfkede geldiği zirve nokta, "böyle öğretim üyesi olsa ne olur olmasa ne olur" idi. Doğrusu, tahsil düzeyi İmam Hatip'ten ibaret olan ve kendini "İstanbul'un imamı" olarak tanımlamaktan hazla karışık gurur duyan birinden daha derin bir düşünce, bir değerlendirme beklemek, Kayseri dağlarında vapur beklemekten farksız olurdu.

Onun kendi kendine sorduğu ve yanıtını bulamadıkça öfke krizlerine kapıldığı soru şuydu: Nasıl olur da her şeye kadir ve hâkim olan kendisi öğrenciler tarafından protesto edilirdi? Unuttuğu şey, kendisinin herkesin değil ama savaş halindeki sınıflardan sadece birinin adamı olduğuydu; yani unuttuğu şey işin özüydü.

Çapsız, bilgi ve kültür birikiminden yoksun kadroları devletin tepesine taşıyan, burjuva sınıfın, tekeli sermaye egemenliğinin kendi öz durumudur. Sözlerimizin daha iyi anlaşılması için İçişleri Bakanı İ.N Şahin'in profiline açıklayıcı örnek olarak bakılabilir. Başka örneklere, örneğin Bülent Arınç gibilerine, hatta Meclisin tümüne bakılabilir.

Burjuva egemenliğin zirvesindeki bu bozulma hali, uzun yılları alan iç savaştan, devrimci durumdan, sermaye sınıfının toplumu yönetememesinden ve ayakta kalmak için emekçi sınıflarla sa-

vaşmaktan başka bir yol bulamaması durumundan bağımsız biçimde açıklanamaz. Tıpkı 19. Yüzyılın ortalarında, Avrupa'nın Fransa'sında koşulların, Marx tarafından "vasat bir alçak" olarak tanımlanan, Louise Bonapart'ı burjuva egemenliğin zirvesine taşımasında olduğu gibi. Egemenliğini ayakta tutabilmek için kitlelerle sürekli bir savaş halinde olmak durumunda olan sermaye sınıfına bilgi, kültür ve deneyim birikimine sahip kadrolar değil iç savaşta sert biçimlerle yürütecek, zor yöntemlerini kullanırken aynı zamanda bu yöntemleri emekçi sınıflar ve devrimin güçleri karşısında çekinmeden savunacak kadrolara ihtiyacı var. R.T Erdoğan'ın açıklamalarında zor yöntemlerini ancak bir kenar mahalle kahvehanesinde rastlanabilecek hoyratlıkta bir üslupla, açıkça savunmasının açıklaması budur.

Hal böyle olunca, hükümetin ortamı yatıştıracak politikalar izlemek yerine polisi devreye sokmasında şaşılacak bir durum yoktu. Polis, tam da kendinden beklendiği gibi, öğrencilerin arkasında duran üniversite yönetimini suçlayarak gözaltı operasyonlarına başladı. "Polis orantılı güç kullanmalıydı" diyen İçişleri Bakanının tepkileri yatıştırmak ve zevahiri kurtarmak için böyle konuştuğunun farkındaydı.

Polis, bu yüzden, İçişleri Bakanına değil, savcılara ve asıl olarak R.T Erdoğan'a bakıyordu. R.T Erdoğan ise, yangını benzin bidonuyla söndürmeye koşan itfaiye eri gibiydi. Zevahiri kurtarmak için bile olsa polisi eleştirecek, savcılara "dur" diyecek hali yoktu. Polisin eli, kendisine en çok ihtiyaç duyulan bu koşullarda, soğutulamazdı. Kuzu postuna bürünmenin değil, düşmanına korku salacak şekilde hırlamanın zamanıydı.

VE DEVRİM

Devrim ve Hedefler

Ama devrim burjuva egemenliğin, faşist devletin doruk noktalarına burjuva sınıfın vasat kadrolarını fırlatıyorsa aynı devrim başka koşullarda etkisi sınırlı, her an rastlanabilen bir çatışmadan öteye geçmeyecek bir eylemi bu denli etkili, bu denli yaygın ve sürekli hale getiriyor. Koşulların devrimci karakteri, ortamın tutuşmaya hazır bir bozkır özelliği taşıması böyle bir öğrenci eylemine tahmin edilebilir çok ötesinde politik etki yaratma gücü yükledi.

Elbette, koşulların devrimci kitle eylemlerine politik etki yaratma gücü yüklemesi öğrenci eylemleriyle sınırlı değil. Koşulların devrimci karakteri hemen her eyleme bu özelliği veriyor ve bu yüzden her devrimci kitle eylemi devrimci bir ayaklanmaya, bir isyana dönüşme, geniş alanlara yayılma ve geniş kitleleri içine çekme özelliği kazanıyor. Tekelci sermaye sınıfı ve onun politik kadroları koşulların bu devrimci karakterinin farkındalar. Dahası, öğrenci gençliğin taşıdığı devrimci potansiyelin; bu potansiyelin önünün açılması durumunda ne gibi sonuçlarla karşı karşıya kalacaklarının da farkındalar. Ortamın en ufak bir kıvılcımla tutuşmaya hazır bir bozkır andırdığını biliyorlar ve bu yüzden en ufak bir kıvılcım belirtisini gördüklerinde onu anında söndürmek, yayılmasını önlemek için ellerinde ne varsa harekete geçiriyorlar.

Tekelci sermaye sınıfı ve emperyalistler, Türkiye ve Kürdistan’da bir devrimden, “Tahrir”in bu topraklara uyarlanmasından korkuyorlar ve bu korku onların tüm eylemlerine, politikalarına yön veriyor. Sıradan bir protesto eyleminin binlerce polis ve onlarca zor aracının devreye sokulmasıyla bastırılmak istenmesinin nedeni budur. Devlet ve hükümetin devrimci kitle eylemlerini

“yumuşak, barışçıl” yöntemlerle karşılamak yeteneği giderek daha çok ortadan kalkıyor. Bu nedenle, devletin, hükümetin devrimci kitle eylemlerine karşı kullandığı şiddet ve zor yöntemlerini R.T Erdoğan’ın ihtirasları, otoriter eğilimleri gibi kişisel özellikleri ile açıklamaya çalışmak büyük bir hata olur.

Sorun kişilerin şahsi özelliklerinden değil, sömürü sisteminin, tekelci kapitalist düzenin içinde bulunduğu koşullardan kaynaklanıyor. Yani sorun kişilerin değil, sistemin sorunudur. Bu gerçek, devrimci kitle hareketinin, bu hareketlerin öznesi durumundaki güçlerin temel hedefinin ne olması gerektiğini de gösteriyor. Hareketin gerçek zaferi için, hedef, birincil amaç kişiler ya da düzen için bir takım düzenlemeler, yani sömürü düzeninin sağının solunun yamanması değil, kendisi olmalıdır.

Tekelci sermaye sınıfının Türkiye ve Kürdistan’da tekrarından korktuğu “Tahrir”in özü nedir? Bu örneğin özü, kitlelerin doğrudan siyasal iktidarın devrilmesini ve yeni, halkın çıkarlarını koruyacak, temel alacak bir iktidarın kurulmasını savaşımalarının birinci hedefi yapmış olmalarıdır. Mısır’da kitleler, sağında solunda dolanmadan, sorunu eğip bükmeden iktidar hedefini en başa koydular ve savaşımalarını böyle yürüttüler. Mısır emekçilerinin, öğrenci gençliğinin ve diğer sömürülen kitlelerin mücadelesini bu derece etkili kılan, ona tarihsel bir önem yükleyen etken işte budur.

Tekelci sermaye sınıfı işte bu örneğin “kendi topraklarında” tekrarından korkuyor. Yoksa düzenin herhangi bir kadrosunun, partisinin ya da kurumunun protesto edilmesinin kendi sınıf çıkarları açısından pek de yaşamsal olmadığını herkesten iyi biliyor. Elbette, bir başlangıç noktası, bir kalkış noktası, başkaları-

nın da katılabileceği bir “genel bahane” olması amacıyla kendi varlığında düzeni temsil eden bir kişi ya da kurum da protesto edilebilir. Ancak bu sadece ifade ettiğimiz sınırlar ve amaçlar dâhilinde olmalı ve hiçbir zaman iktidar hedefinin ikinci plana itilmesine neden olmamalıdır.

İktidar hedefi unutulur, ikinci plana atılır ve düzenin şahsiyetlerini ya da kurumlarını protesto temel amaç haline dönüştürülürse ne olur? Pek çok eylemde ve son olarak ODTÜ gençliğinin eyleminde olduğu gibi, hareket giderek tavsar, kısa zamanda hedefsiz kalır ve bir sonraki benzer eyleme kadar söner. Hareketin bu kendini sürekli tekrarı öğrenci kitesinde bıkkınlık, kanıksamışlık, ilgisizlik gibi duygulara yol açar.

Bu olumsuzluğun önüne geçmenin yolu, öğrenci gençliğin sosyal reformist parti ve örgütlerden öğrendiği tüm hurafeleri, güncel mücadele üzerine dinlediği tüm vaazları bir kenara atması ve Deniz Gezmişlerin yolunu tutmasıdır. Denizlerin yolu hakkında bir fikir edinmek için çok çabaya gerek yok; devrimci öğrenci gençlik ODTÜ kampüsünde kocaman harflerle yazılı “DEVİRİM” yazısına bakın yeter. Orada Denizlerin daha yolun başında iken mücadelelerinin bayrağına ne yazdıklarını görecekler. Deniz’ler “DEVİRİM” yazısını oraya sonraki yıllarda sosyal reformistler gelip o yazının önünde nostalji yapsınlar diye değil, devrimci öğrenci gençlik ne için mücadele etmesi gerektiğini, mücadele bayrağına ne yazması gerektiğini görsün diye yazdılar.

Denizlerin yolunda yürümek için devrimci öğrenci gençliğin Leninist Parti bayrağı altında toplanmaktan, onun yolunda yürümekten başka seçeneği yoktur. □

SAVAŞANLAR ANLATIYOR

19 Aralık 2000'de "Hayata Dönüş Operasyonu" adıyla devrimci tutsaklara yapılan katliamın hem politik nedenlerini, hem de devrimci tutsakların kahramanca müca-

delesini anlatmak için Ayışığı Sanat Merkezi'nde Mücadele Birliği Platformu'nun düzenlediği bir söyleşi gerçekleştirildi.

22 Aralık Cumartesi günü saat 14.00'te başlayan "Yaşayanlar Anlatıyor" etkinliğini "Dört Ateşten Gün Dört Ölümünden Gece" şiiri ile başladık. Şiirden sonra söz, saldırılar sürecinde cezaevinde olan Vefa Serdar'a bırakıldı.

Vefa Serdar 19 Aralık sürecine gelene kadar devletin başka zindan katliamları da yaptığını, daha önce 1995 yılında Bucca zindanında, 1996'da Ümraniye ve Diyarbakır Zindanında, 1999'da Ulucanlar Zindanında katliamlar yaptığını, bu katliamın aslında 19 Aralık katliamının provasını olduğunu anlattı. Serdar devletin Ulucanlar'da çok daha büyük bir katliamı düşündüğünü, hazırlıklarını buna göre yaptığını, ama devrimci tutsakların direnişinin bunu engellediğini, Çanakkale ve Ümraniye zindanlarında tutsakların savunma pozisyonundan çıkıp saldırıya geçmesinin, devletin F tipi saldırısını o an için durdurup, daha sonraya ertelemesine neden olduğunu söyledi.

Türkiye ve Kürdistan'da sınıflar mücadelesi ile zindanlar arasında her zaman bir bağ olduğunu söyleyen Vefa Serdar, 19 Aralık katliamı öncesinde zindanların devrimin gelişiminde önemli bir yere sahip olduğunu söyleyerek, devrimci tutsakların burada canları pahasına elde ettikleri mevzileri her geçen gün geliştirdiklerini, devletin zindanlardaki mücadelenin dışarıyı hareketlendirmesine karşı tedbir almazsa, sisteminin tehlikeye düşeceği düşüncesine kapıldığını; zindanlardaki mücadeleyi bastırmadan dışarıdaki mücadeleyi bitiremeyeceğini ve bu nedenle böyle büyük bir katliama giriştiğini söyledi. Bunun taammüden (önceden planlanarak) insan öldürmek olduğunun dönemin İçişleri Bakanı Saadetin Tantan'ın ağızından sonradan itiraf edildiğini söyleyen Vefa Serdar, bugün de devletin zindanlardaki devrimci tutsaklara karşı rehine politikasını izlediğini, savaşın yükselmesi karşısında içerideki devrimci tutsaklara saldırılarını arttırdığını söyledi. Ardından saldırı sırasında devrimci tutsakların yaratmış olduğu destansı mücadeleyi anlatarak söyleşinin soru cevap bölümüne geçildi.

Söyleşinin bitiminden sonra şiir grubundan arkadaşlar "Hapiste Yatacak Olana Bazı Öğütler" adlı şiir ile "Akşam Erken İner Mapusaneye" adlı şiirleri okudu. Şiirlerin ardından da müzik grubunun günün anlam ve önemi üzerine türküleri ile etkinlik sonlandırıldı. Etkinliğe gelen insanlarla yapılan sohbetlerde etkinlik ile ilgili olumlu tepkileri vardı.

Antep Mücadele Birliği Platformu

DÖRT ATEŞTEN GÜN ETKİNLİĞİ

"Yarım kalmayacak darağacındaki haykırışı / Yarım kalmayacak düşleriniz gülüşleriniz / Eğer adınız ise hepinizin birden / DEVRİM / Yoldaşlar o zaman adınız yarım kalmayacak"

19 Aralık 2000 tarihinde 20 cezaevine yapılan katliamı unutmamak ve unutturmamak için Ayışığı Sanat Merkezi'nde 29 Aralık günü "Dört Ateşten Gün" adlı bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinlik salonu girişinde ise Murat yoldaşın resmi ve cezaevlerinden gelen mektup, kartlardan oluşan bir sergi düzenledik.

Etkinliğimiz 19 Aralık zindan savaşlarında ölümsüzleşen Murat Ördekçi ve 27 devrimci tutsak, 28 Aralık'ta Roboski'de katledilen 19'u çocuk 34 kişi nezdinde yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından 19 Aralık zindan savaşlarından kısaca söz eden sunucu arkadaşımız sözü, söyleşisini yapmak üzere 19 Aralık'ın Çanakkale zindanında tanığı ve savaşçısı olan Vefa Serdar'a bıraktı.

Serdar konuşmasında 96'da Diyarbakır zindanına yapılan katliamdan söz etti ve bu katliamın dışarıdaki mücadelenin yükseldiği dönemde gözdağı vermek adına

yapıldığını söyledi. Ardından yine 96'da yapılan Ulucanlar katliamından söz etti, sonrasında 99'da Ulucanlar'a yapılan operasyonu anlattı ve 12 devrimci tutsağın katledildiğini söyledi. Bu olay üzerine Çanakkale ve Ümraniye zindanlarında yapılan işgalden ve Çanakkale zindanı idare binasının nasıl ele geçirdiklerinden söz etti. 19 Aralık'ta yapılan "hayata dönüş" operasyonunun aslında 99'da yapılmak istendiğini, ancak Çanakkale ve Ümraniye'deki kazanımlardan sonra bunu bir yıl ertelemek zorunda kaldıklarını söyledi.

Devletin 19 Aralık operasyonunu gerçekleştireceğini önceden görüp kendilerinin de bunun için tedbirler aldıklarını söyledi. Devlet nasıl savaşa hazırlanıyorsa, aynı şekilde kendilerinin de her anlamda savaşa hazırlandıklarını söyledi. Süren zindan savaşlarında politik farklılıkların bir kenara bırakıldığını ve faşist devlete karşı siper yoldaşlığının tam anlamıyla örüldüğünü ifade etti.

Devletin devrimci tutsakları rehine olarak gördüğünü ve bu anlamda dışarıdaki mücadele yükselişe geçtiğinde ilk saldırıacakları yerin zindanlar olduğunu söyleyen Serdar, bu yüzden bizlerin de devrimci durum yükselişe geçtiğinde ilk adım olarak zindanları yıkıp devrimci tutsakları özgürleştirmemiz gerektiğini söyleyerek konuşmasını bitirdi. Soru cevap kısmından sonra söyleşiyi sonlandırdık.

Söyleşinin ardından Mersin Ayışığı Şiir Atölyesi'nin şiir dramatizasyonu sunuldu. Şiir dinletisinin ardından okunan türkü ve marşlarla etkinliğimizi sonlandırdık

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

KELİMENİN GERÇEK ANLAMıyla SAVAŞTIK!

19-22 Aralık 2000’de yaşanan 4 gün zindan savaşlarını yaşayan tutsaklar, aradan geçen 12 seneden sonra yaşananları genç kuşaklarla paylaştılar. “Hayata Dönüş Operasyonu”nun hem mağdurları, hem kahramanları olan devrimci tutsaklar, 19 Aralık akşamı Taksim Ayışığı Sanat Merkezi’nde yaşanan 4 günü anlattılar. Antep Ayışığı Sanat Merkezi’nin hazırlamış olduğu 19 Aralık’ı anlatan sinevizyon, aslında tüm yaşananları özetliyordu, içerisi-dışarıyla, vahşeti-yürekliliğiyle, duygusu-coşkusu ile.

4 gün savaşlarının bu görsel özetinden sonra, bu savaşı 3 gün boyunca Çanakkale Zindanı’nda yaşayan Vefa Serdar sözü aldı ve yaşadıklarını anlatmaya başladı. Zindan katliamında sağ kolunu kaybetmiş olan Vefa Serdar, Nisan 2003’te tahliye edildiğinde, yaşadıklarını anlatıp anlatmama konusunda tereddütleri olduğunu anlatarak başladı söze. Anlatmak ya da anlatmamak çelişkisinde olduğunu söyleyen Serdar, yaşanan bu vahşetin insanları korkutabileceği, devrim mücadelesinden caydırabileceği, “demek ki devrim mücadelesinin bedeli insanın kolu olabiliyormuş” diye geri çekebileceğini; aynı şekilde de bir devrimcinin kolunu kaybettiği halde mücadeleden yılmadığını göstererek insanları yüreklendirebileceğini düşündüğünü anlatıyor.

“Gazi Mahallesinde bir kız çocuğu ile tanışmıştım, ‘bu amcanın koluna ne olmuş’ diye soruyordu. Annesi de ‘köpekler koparmış kızım’ demişti. Bir çocuğa bu yaşananları nasıl anlatabilirsiniz ki? Ben de ‘evet, köpekler yaptı ama iki ayaklı köpekler’ diyebilmişim sadece. O ise bana cevap olarak, ‘o zaman büyüdüğümde ben de onların kolunu koparacağım’ demişti” diyen Serdar, bu katliamın aleni bir şekilde hazırlandığını, planlandığını anlattı ve “Hikmet Sami Türk adını sakın unutmayın, Mehmet Ağar’ı da. Onlar bu katliamın hayata geçirilmesinde önemli rol oynadılar. Bir zamanlar adı dağa-taşa yazılan Ecevit’i de unutmayalım” diyerek bu katliamın işaretlerinin 95 Buca, 96 Ümraniye ve Ulucanlar cezaevleri katliamları ile verildiğini söyledi. Bu katliamların fotoğrafları ellerine ulaştığında, “demek ki biz bu kadar güçlüyüz ki bu kadar vahşetle saldırıyorlar” dediklerini anlattı.

“Devlet bize gözdağı vermek istedi. Ve biz öyle bir cevap verdik ki, bunda Leninist tutsakların payı büyüktür. Biz mağdur edebiyatı yapmayacağız. O zaman da sloganımız ‘SAVAŞ’ idi.” diyerek F tipleri ile amaçlanan devrimin öncüsü devrimci tutsaklarla emekçi halkın bağlarını koparmak olduğunu söyleyerek tüm F tiplerinin şehir dışında ya da dağ başlarında olduğuna dikkat çekti ve “şehrin içindeki bir cezaevi devrimin kalesidir” diyerek Bayrampaşa Zindanını örnek verdi.

Bir katliamın gelmekte olduklarını farkedip Leninist tutsaklar olarak kendilerinin de aylar öncesinden bu saldırı için hazırlık yaptıklarını, söyleyen Serdar, TDKP’lilerin (bugünkü EMEP)’in tavrını hiç unutmamamızı, ve her yerde anlatılmasını tavsiye ederek, onların ilk “teslim ol” çağrısında nasıl sürünerek çıktıklarını anlattı. Kendisinin ise, Ölüm Orucu Savaşçılarına gaz bombası gelmesin diye onlara ıslak battaniye ile siper olurken kolundan vurulduğunu söyledi.

O günleri anlatırken duygularına engel olamayan Serdar, Bayrampaşa’da yakılan devrimci kadın tutsakların yürekliliğini ve yine Bayrampaşa’da vurularak ölümsüzleşen Murat Ördemçi’yi anlattı, “insan olabilmek, insan kalabilmek, Murat yoldaş gibi öne çıkıp ‘asıl siz teslim olun’ diyebilmektir. Murat yoldaş, ‘devrim halayı’nda ölümsüzleşmişti. Ona layık olmak için, o günü unutmamamız lazım. O, o savaşın komutanıydı ve yaralı iken bile ‘yoldaşları koruyun’ diyordu. Biz, kelimenin gerçek anlamıyla savaştık. Tarih bunu yazdı. Düşmanı ilk karşılayan, ilk püskürtenler arasında yoldaşlarımız vardı.. Gençecik yoldaşlarımızın, hayatlarının baharında yoldaşlarımızın gençecik yaşamlarını devrime adadıklarını unutmayın yoldaşlar” diyen Vefa Serdar, geride bir duygu seli bırakarak sözünü bitirdi.

Sonrasında söz alan bir başka konuşmacı bu savaşın sonrasına dikkat çekti. Tarihin en uzun Ölüm Orucu eyleminin bu katliamdan sonra başladığını hatırlatarak Sibel ve Aysun’un burada ölümsüzleştiğini söyledi, “Yoldaşlarımız 300-400-500’lü günlere varan eylemler yaptılar” dedi. “Bize cüretin ve cesaretin yolunu açan yoldaşlara sahibiz. Bize, onların yolundan yürümek kalıyor” diyerek sözlerini bitirdi.

19 Aralık’ı dışarıda karşılayan bir Leninist ise “bu katliamın bir de dışarıya var, sokaklar boyutu var” diyerek o dört gün süresince, öncesinde ve sonrasında yaşananları, yapılan eylemleri anlattı. “Bu Taksim’de her gün coşkulu eylemler yapıldı binlerce kişiyle, ama 19 Aralık’tan sonra bıçak gibi kesildi. Burada eylem yapan sadece biz Leninistler kaldık” dedikten sonra Murat Yoldaşın cenazesini almak için harcadıkları çabayı, pek çok yoldaşın daha ölümsüzleştiği haberleriyle yaşadıkları duygu yoğunluğunu ve bir avuç insanın Fransız Konsolosluğu’nun işgali ile katliamı uluslararası boyuta taşıma çabalarını anlattı. “Biz bir avuçtuk ama bir avuç çelik çekirdik” diyen konuşmacı genç kuşağa da “Sağlam bir mirasınız var, uğruna bedeller ödenen. Ona kıskançlıkla sahip çıkın” dedi.

Saatler 22.00’yi geçerken sona eren bu söyleşiden sonra kimse uzun süre salondan ayrılmadı. 19 Aralık katliamını bu kadar ayrıntılarıyla ilk kez dinlediği genç kuşak, gözyaşlarını silerek öfkesini-kinini yeniden bileledi. □

NEFESİMİZ ENSENİZDE OLACAK

Galatasaray Meydanı'nda 403. kez eylemlerini yapan Cumartesi Anneleri, bu hafta Ahmet Kalpar'ın kaybedilişini anlattı. Dosyayı Meral Şahin açıkladı. Ahmet Kalpar'ın DEP Siverek İlçe Örgütü'ne üye olduğunu, 7 Aralık 1993 günü Bucak Aşireti'nden Osman Kaçak ve yanındaki silahlı ve yüzü maskeli kişilerce kaçırıldığını aktaran Şahin, Kalpar'dan bir daha haber alınmadığını, ailenin başvurularının da "Bizde böyle biri yok" şeklinde yanıtlandığını belirtti. Kalpar'ın Bucak Aşireti, jandarma, valilik, emniyet müdürlüğü ve savcılığın işbirliği içinde kaybedildiğini ifade eden Şahin, Urfa Siverek'te gerçekleşen tüm kayıplardan Bucak Aşireti'nin sorumlu olduğunu, bunun da Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından 13 Ağustos 1997'de hazırlanan Susurluk Raporu'nda Bucak Aşireti ile devlet ilişkilerinin belgelenmiş olmasıyla kanıtlandığını söyledi. Şahin, Ahmet Kalpar'ın kaybedilmesinden dönemin Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genel Kurmay Başkanı, Emniyet Genel Müdürü'nün sorumlu olduklarını belirtti.

Cumartesi Anneleri 404. kez toplandıkları Galatasaray Meydanı'nda 23 Aralık 1980 tarihinde Kars'ta pankart asarken gözaltına alınan ve kaybedilen Mahmut Kaya'nın dosyasını açıkladı.

Mahmut Kaya 23 Aralık 1980'de Maraş Katliamı'nın 2. yıldönümü olması nedeniyle "Maraş Katliamının Hesabı Sorulacaktır" yazılı pankartı asarken gözaltına alındı. Kars Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından Siyasi Şube Müdürlüğü'ne ayrılan sorgu birimine götürülen Mahmut Kaya'dan bir daha haber alınamadı. Gördüğü ağır işkenceler sonucunda on gün sonra yaşamını yitiren Kaya'nın ailesi, Sıkı Yönetim Komutanlığı'na, Emniyete, Valiliğe başvurmasına rağmen 21 yaşındaki oğulları hakkında hiçbir bilgiye ulaşamadı. Kaya'nın gözaltına alınmasına ilişkin tüm deliller yok edildi ve aileye "Mahmut Kaya adlı şahıs gözaltına alınmamıştır" yanıtı verildi. Mahmut Kaya ile birlikte gözaltına alınan Hüseyin Makal ve Davut Aksu çıkarıldıkları mahkemede Mahmut Kaya'nın gözaltına alındığına ve işkence gördüğüne ilişkin tanıklık yaptılar.

Gözaltında yaşadıklarını anlatılar ve suç duyurusunda bulundular.

Kars'ta aynı tarihlerde kaybedilen Cemil Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır söz aldı. "Gözaltına kaybedilenlerin yakınları merhaba, Gözaltında kaybedenlerin yargılanmadığı, cezalandırılmadığı, kayıpların yakınları merhaba, 32 yıldır kayıplarının bulunması için adalet arayanlar; insan hakları savunucuları merhaba. 32 yıl önce yüreğimize bir ateş düşmüş, bu ateş hala içimi yakıyor" diyerek sözlerine başladı. "Bizler bu sorumluların yargılanması için mücadeleden hiç vazgeçmedik bundan sonrada asla vazgeçmeyeceğiz. Bundan hiç kimsenin şüphesi de olmasın" dedi.

Mahmut Kaya ile birlikte gözaltına alınan, yaşadığı işkenceye ve öldürülmesine tanıklık etmiş olan Davut Aksu, gözaltında

zalandırılması için mücadele vermektir. Buradaki insanlar bunun için mücadele veriyorlar. Sorumluları yargılanıp cezalandırılıncaya kadar da bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz" dedi. Mahmut Kaya'yı anmak için ölmeden önce mırıldandığı Bitlis'te Beş Minare'yi bir kayıp yakını okumaya başladı. Cumartesi Annelerinin de eşlik etmesiyle duygulu anlar yaşandı.

Cumartesi Anneleri 405. oturma eyleminde İsmail Bahçeci'nin akıbetini sordular. İlk önce 1995'te kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız konuştu ve Roboski katliamında hayatlarını kaybedenleri andı, ardından oğlu Murat için yazdığı şiiri okudu; 1996 12 Ocak'ta kaybedilen Ahmet Kaya'nın annesi Emine Kaya Erbek de Kürtçe bir konuşma yaptı.

Daha sonra İsmail Bahçeci'nin kardeşi "24 Aralık'a kadar her iki günde bir evimiz resmi polisler tarafından basılırdı, 24 Aralık'ta kardeşim kaybolduktan sonra polis bir daha evimize gelmedi, alın size bir gerçek" diye konuştu.

Cumartesi annelerinden Canan Yıldız basın açıklaması yaparak İsmail Bahçeci'nin hayat hikâyesini şöyle anlattı: "Bugün gözaltında kaybedilmesinden Mehmet Açar'ı sorumlu tuttuğumuz İsmail Bahçeci'nin kaybedilişinin 18. yılı nedeniyle bir aradayız. İsmail, güzel konuşan, karikatür çizen, şiir yazan, güzel saz çalan, türkü söyleyen, espritüel, özgüveni yüksek, bilgisi ve donanımıyla etkileyici bir gençti. Marmara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda öğrenciydi. Gençlik hareketinin içindeydi; Türkiye Öğrenci Denekleri Federasyonu Başkanıydı. Bu nedenle polisin hedefindeydi. Defalarca gözaltına alınmış, ağır işkence görmüştü. Son olarak 24 Aralık 1994 günü gözaltına alındı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldü ve kendisinden bir daha haber alınamadı."

Yıldız, ailenin tüm resmi başvurularına rağmen İsmail'in gözaltına alındığı inkâr edildiğini söyledi ve konuşmasını dönemin tüm bakanların ve yetkili görevlilerin hak ettikleri cezayı alana kadar mücadele edeceklerini belirterek konuşmasını bittirdi. □

alınmalarından itibaren Mahmut Aksu'ya uzun süre ve çok ağır işkenceler uygulandığını anlattı. Mahmut Aksu'ya uygulanan işkencelerden dolayı belden aşağısının simsiyah olduğunu, derilerinin çekildiğinde koptuğunu ve yaralarının kangrene dönüştüğünü söyledi. Ölmeden çok kısa bir süre önce sabaha karşı 03.00 sıralarında Kaya'nın Bitlis'te Beş Minare'yi mırıldandığını, biraz sonra da ağzından su gelerek yanında öldüğünü söyledi.

Aksu, Turan Sağlam'ın da gözaltında öldüğünü belirterek "Onlar ölmeyeydi ben ölecektim ya da bir başkası ölecekti. Ben ölseydim belki onlar ölmeyeceklerdi. Daha fazla ölümü göze alamadıkları için ben sağ kaldım. Benim 32 senedir yaşama amacım bu insanları öldürenlerin yargılanması ve ce-

‘ADIM DENİZ’ DEMEYE DEVAM EDECEĞİZ!

Grup Emeğe Ezgi, Antep’te THKO savaşçıları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan’ın idam edilmişlerinin 40. yılı nedeniyle yapılan anmaya katılmıştı. 6 Mayıs 2012’de, albümlerindeki parçalardan “Adım Deniz” adlı parça başta olmak üzere kendi besteleri ve bir çok devrimci parçayı bu anmada Antep’te Denizleşenlerle paylaştılar. Anma sonrasında Grup Emeğe Ezgi üyelerinin de içinde bulunduğu 12 kişi hakkında “örgüt üyeliği”, “suç ve suçluyu övmek”, “örgüt propagandası içeren slogan atmak” iddialarıyla dava açıldı.

Grup Emeğe Ezgi üyelerinin ilk duruşması 12 Aralık günü Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Emeğe Ezgi üyeleri duruşmadaki ifadelerinde haklarında hazırlanan iddianamenin hiçbir somut delile dayandırılmaksızın sadece insanların suçlanması amaçlanarak oluşturulduğunu belirterek “*Bu iddianame masumiyet karinesi denilen ‘suçluluğu ispat edilene kadar herkes masumdur’ şeklindeki en önemli hukuk kuralı ihlal edilerek hazırlanmıştır. Suçlamaların hiçbirisi somut bir delile dayandırılmadan, eylemin yasadışı olduğu, eyleme katılan kişilerin ise yasadışı örgüt üyesi oldukları belirtilmiştir*” dediler.

Emeğe Ezgi üyeleri kendileriyle birlikte yargılananlar da sosyalizm ve devrimcilik kavramları üzerinde durarak, anmada söylenen ve suç sayılan şarkıların bazılarının Grup Emeğe Ezgi’ye bazılarının ise Ruhi Su’ya şiirlerinin ise Nazım Hikmet’e ait olduğu ve bunların başka etkinliklerde de sürekli söylendiğini belirttiler.

Emeğe Ezgi üyeleri ve diğer yargılananlar ifadelerini “*Bu iddianame, insanların ifade özgürlüğünün kısıtlanması anlamını taşır. Denizler ise her zaman savunacağımız değerlerdir.*” diyerek tamamladılar. Duruşma 27 Şubat 2013 tarihine ertelendi.

Emeğe Ezgi’nin haklarında dava açıldığını duyurmaları üzerine dostları da destek vermek için duruşmaya gelmişlerdi.

Duruşma sonrasında Grup Emeğe Ezgi “*Bizi bu davamızda yalnız bırakmayan bizimle birlikte ‘Adım Deniz’ diyen tüm dostlarımıza teşekkür ederiz, her zaman her yerde bir aynı sözleri söyleyeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz: Adım Deniz, Adım Yusuf, Adım Hüseyin... Devrimciyim...!*” diyerek adliyeden ayrıldılar. □

GENÇ EMEKÇİLERDEN FİLM GÖSTERİMİ

Genç Emekçiler Birliği olarak, 23 Aralık Pazar günü, Gazi Mahallesi’nde bulunan Emeğin Dünyası gazetesinin etkinlik salonunda 1960’lı yıllarda çekilen ve işçi sınıfının haklarını ele alan ilk filmlerden olan, “Karanlıkta Uyananlar” filminin gösterimini yaptık. Film, bir boya fabrikasında işçilerin patronlara ve kendi içlerindeki hainlere karşı verdikleri mücadeleyi anlatıyor.

Filmde sürekli sendikal örgütlenme çağrısı ve örgütlü olamayan işçinin patron karşısında nasıl zayıf kaldığı ifade ediliyor. Daha sonra fabrikanın yabancı bir şirkete satılması gündeme geliyor ve işçilerin aylarca maaşları ödenmiyor. Sendikal örgütlenmeye karşı olan işçiler de, koşullar artık dayanılmaz hale gelince, birlikte olmanın bilincine varıyor ve grev kararı alıyorlar. Film bitiminde grevin neyle sonuçlandığı tam ifade edilmemiş. Sadece yabancı bir şirkete satılan fabrikanın işçileri alacaklarını almak için 20 gün boyunca fabrikayı kendileri için çalıştırmaları ile sona eriyor.

Film gösterimi bittikten sonra, film üzerine sohbet ettik ve bugüne dair dersler çıkardık. En başta genç olan işçilerin örgütlenmesinin ne kadar önemli olduğunu ve mücadeleyi genç işçilerin omuzladığını ve omuzlaması gerektiği üzerine vurgu yaptık. Filmde aile babası olan işçilerin greve ve sendikaya katılma konusundaki kararsızlıkları da işlenmişti. Sonrasında en az örgütlenme kadar, ne için örgütlenmek gerektiğinin de önemli olduğunu vurguladık. İşçileri işsizlik belasından, yoksulluktan ve sefaletten kurtaracak olanın hangi sistemde olduğunu iyi ifade etmemiz gerektiği üzerine durduk.

İşçilerin yalnızca işçi sınıfına güvenebileceğini ve sermaye sınıfından bir şey ummaması gerektiğini de ifade ettik.

Filmde işlenen konulardan biri de yabancı sermayenin ülkeye girerek, ciddi bir işsizlik sorununu doğurmasıydı. Bu süreci bugün de yaşamaktayız. Özelleştirmeler yoluyla işçilerin nasıl işlerinden olduğunu ve daha az ücrete çalıştırıldıklarını bir daha anımsattık.

Genç emekçilerle olan sohbetimizde, işçi gençliğin örgütlenme sorununu çözmesi gerekenin, yine bilinçli genç emekçilere düştüğünü ve bu konuda genç ve bilinçli tüm işçilerin görev üstlenmesi gerektiğini ifade ettik. Genç işçilerin örgütlenme sorunlarını ele alan ve “Genç İşçiler Buluşuyor” adında daha büyük bir etkinliği önümüze koyarak sohbetimizi sonlandırdık.

Genç emekçiler, örgütlenip kapitalist sömürüye karşı mücadeleyi örgütleyerek özgürleşebiliriz.

Gazi Mahallesinden Bir GEB’li

MARAS KATLIAMINI PROTESTO ETMEK YASAK

Maras Katliamı'nın 34. yıldönümü nedeniyle Alevi dernekleri Maras'ta 23 Aralık günü bir anma ve protesto eylemi düzenlemek istedi. Bu anmaya, geçen sene olduğu gibi, bu sene de Maras valiliği tarafından izin verilmedi. Alevi dernekleri ise bu anma için pek çok ilden Maras'a hareket etti. Bunun üzerine Maras'ın tüm giriş çıkışları polis ve jandarma tarafından kapatıldı. Pek çok yerde Maras'a hareket eden araçlar durduruldu, yola çıkmalarına izin verilmedi.

Adana'da polis, sabah saatlerinde Maras'a hareket eden PSAKD otobüslerinin anahtarlarına el koydu. İstasyon önünden hareket edemeyen Aleviler Ziyapaşa Caddesi boyunca "Maras'ı Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Dün Maras'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganlarıyla dernek önüne yürüdüler.

Ankara, Çorum, Mersin, Adana, Sivas, İstanbul, Afyon ve İzmir'den gelen onlarca araç da Maras'ın Pazarcık İlçesi Narlı beldesinde polislerce durduruldular.

Anma gününden önce Maras'a gelmiş olan aralarında Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Selahattin Özel, federasyona bağlı kurum temsilcileri, Avrupa Alevi Federasyonu temsilcileri yanı sıra çok sayıda kişi, Maras Belli Otelî önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada OHAL'i aratmayan görüntüler olduğunu belirtildi. Yapılan kısa açıklamadan sonra, kurum temsilcileri araçlarına binerek Narlı Alevi Kültür Derneği binası önüne gitti.

Narlı'da durdurulmuş olan Alevi kurumları ve siyasi yapılar ise Narlı Cemevi önünden pankartları açarak "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek" sloganlarıyla yolu trafiğe kapatarak yürüdü.

Yaklaşık bir kilometre yürüyen kitlenin yürüyüşünü engellemek için polis barikat kurmak istedi, ancak kitlenin ısrarlı tutumu üzerine geri çekildi, bu kez askerlerle beraber zırhlı araçlarla barikat kurdu.

Yapılan görüşmeler sonuç vermeyince burada bir açıklama yapan Pir Sultan Abdal Derneği Genel Başkanı Kemal Bülbül, Gar Meydanı'nda sadece bir açıklama yapmak için geldiklerini ama tam bir OHAL uygulamasıyla karşı karşıya kaldıklarını söy-

ledi. Bülbül, "Bugün burada yapılan katliamı anmamıza, bu soykırımı anmamıza karşı yapılan faşizan bir tutumdur. İçişleri bakanlığından, Başbakan'a, valisine kadar son derece insani, son derece demokratik hakkımız engellendi. Ama 34 yıl değil 334 yıl da geçse biz bu katliamı unutmayacağız, unutturmayacağız. Biz her yıl Maras'a geleceğiz. Ta ki devlet gerçeğiyle yüzleşinceye kadar" dedi.

Asker ve polis yetkilileriyle yaptıkları görüşmede, geçişe kesinlikle izin verilmeyeceği belirtildi. Kurum temsilcileri bunun üzerine açıklama yapmak üzere Maras'a gitme kararı alırken, kitleden de dağılmasını istedi. Ancak, gençler, bu karara tepki göstererek eylemi sürdüreceklerini belirtti ve ana yol üzerinde oturma eylemine başladı. Bir süre eylemlerini sürdüren gençler, "Maras'ın Yolunu Gençler Açacak", "Faşistler Halka Hesap Verecek" sloganını attı. Gençler, daha sonra Narlı merkezine doğru yürüyüşe geçti, barikatın açılmasını istedi.

Bu sırada İstanbul'dan yola çıkan araçlar da Narlı'ya 10 km uzaklıkta bir noktada jandarma ve çevik kuvvet ekipleri tarafından durdurulmuştu. Narlı'ya ulaşmak isteyen kitleye ne araçlarla ne de yürüyerek geçmelerine izin verilmeyeceği söylendi. Uzun süren tartışma ve görüşmelerle geçen 3 saatlik beklemeden sonra kitle yolu trafiğe kapatarak yürümeye başladı. Bunun üzerine panzer ve jandarma kitleye tazyikli su ve gaz bombası ile saldırdı. Kitle de taş ve sopalarla karşılık verince jandarma havaya ateş açtı ve tarlalara dağılan kitleye de saldırıyı sürdürdü. Panzerin kitlenin üzerine sürülmesi nedeniyle 3 kişi yaralandı.

Narlı'dan çıkmayı başaran kalabalık bir grup ise, saldırıya uğrayan kitlenin yanına ulaştı. Yaralılar hastanelerde tedavi edildikten sonra, otobüsler İstanbul'la doğru tekrar hareket etti.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Antep Şubesi 22 Aralık günü Maras Katliamı'na ilişkin bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Yeşilsu Parkı'ndan Balıklı Parkı'na kadar yürüyen kitle "Maras Katliamını Unutmadık" pankartı açtı ve yürüyüş boyunca "Dün Maras'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Maras'ı Unutma Unutturma" sloganları attı.

Kitle adına

Balıklı Parkı'nda açıklama yapan PSAKD Antep Şube Başkanı Yusuf Turunç açıklamasında, Aralık ayının tüm Türkiye halkı için acı ve kederle dolu olduğunu söyledi. Kerbela katliamının halen devam ettiğini belirten Turhan, "Biz Yezidleri 1980 yılında daha körpeçik hayatında yaşı büyütülen Erdal'ı asarken gördük. Biz Yezidi Sivas'ta, 19 Aralık'ta 'Hayata Dönüş' derken, 28 Aralık 2011'de daha dün Roboski'de 34 canı bizim vergilerimizle alınan savaş uçaklarıyla vururken gördük" dedi.

Emperyalizme ve işbirlikçi politikalara hizmet etmeyeceklerini de vurgulayan Yusuf Turunç, "bize yapılacak her türlü girişime karşı direnme hakkımızı kullanacağız" dedi.

Eylem, destek veren parti, dernek, sendika ve örgütlere teşekkür edilmesiyle son buldu.

Kartal Emek ve Demokrasi Güçleri 24 Aralık Pazartesi günü yaptıkları yürüyüşle 1978'de gerçekleştirilen Maraş Katliamını, 19 Aralık 2000'de cezaevlerinde yapılan katliamda ve Roboski'de yaşamlarını yitirenleri andı. Kartal Tren İstasyonu önünde "19 Aralık-Maraş-Roboski Katliamlarını Unutmadık Unutturmayacağız" pankartı açarak toplanan halk, "Maraş'ı Unutma Unutturma, "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz", "Roboski'yi Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Biji Bretiya Gelan", "Biji Berxwedana Zindana", Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları ile Tren İstasyonu'ndan Meydan çevresinde bir yürüyüş yaptı.

Meydanda Kartal Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını Büşra Yılmaz yaptı ve Otuz dört yıl önce Maraş'ta ülkenin en büyük katliamının yaşandığını anlattı.

Katliamdan sonra 13 ilde sıkıyönetim ilan edildiğini hatırlatan Yılmaz, katliamın faillerinin bugün hala sokaklarda serbestçe dolaştığını, katliamın baş aktörü Ökkeş Kenger'in soyadını Şendiller olarak değiştirerek milletvekili olduğunu belirtti.

200 senesine gelindiğinde ise siyasi tutsakların F tipi cezaevlerinde hücrelere tutsak edilmesi amacıyla harekete geçildiğini, devletin ilerici, devrimci, yurtsever tutsakları hedefine aldığı belirten Yılmaz, 20 cezaevine "Hayata Dönüş" operasyonu adıyla yapılan katliamın mücadelenin ve direnişin kanla bastırılmasının tarihi olarak kaldığını belirtti.

Türkiye burjuvazisinin katliamlarının cezaevleri operasyonlarıyla durmadığını, Roboski'de 34 Kürt yurttaşın, çocukların TSK'ya ait F-16 uçaklarıyla bombalanarak katledildiğini söyleyen Yılmaz, onların sınırın '0' noktasında, yıllardır bilinen bir yoksulluğu gidermeye çalışırken katledildiklerini belirtti.

Yılmaz sözlerine şöyle devam etti: "Bizi Maraş'ta katledenler, 19 Aralık'ta hücrelere mahkum etmeye çalışanlar, Roboski'de bombalayanlar aynı zihniyettir. Yıllardır Türkiye halklarını açlığa, yoksulluğa mahkum eden onları katledenler aynı zihniyettir. Bunu farkındayız ve bunu unutmuyacağız. Bu ihanet politikalarının panzehiri, anti-kapitalist, anti-emperyalist dayanışma ruhuyla halkların kardeşliğini yükseltmek ve halkların kardeşliği için mücadeleye devam etmektir.

Bizler ilericiler, devrimciler, yurtseverler egemenlerin bu katliamlarını her zaman teşhir edeceğiz. Bu topraklarda eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve adalet hüküm sürene kadar mücadele edeceğiz" dedi. □

BEDAŞ İŞÇİLERİ: BİZ KAZANDIK!

BEDAŞ işçileri işe iade mücadelesini kazanmalarını, son defa yaptıkları yürüyüşle Taksim Meydanı'nda halay ve türkülerle kutladı. 14 Aralık günü öğle saatlerinde BEDAŞ yetkilileri ile Enerji Sen Başkanı Kamil Kartal yapılan toplantıda uzlaşmaya varıldı. İşçiler 3 Ocak'tan itibaren iş başı yapacakları öğrenildi.

Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Enerji Sen üyesi işçiler "BEDAŞ'ta Direniş Kazandı" pankartı açarak Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Eyleme Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, DİSK yetkilileri, Dev Sağlık İş, ve bir çok sosyalist parti temsilcisi destek verdi.

İşçiler Taksim Meydanı'na kadar yürüyerek "Biz Haklıydık Biz Kazandık", "Direne Direne Kazandık", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Taşeron İşçiyiz Örgütlüyük Güçlüyük", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" sloganları attılar.

Taksim Tramvay Durağında Enerji Sen Genel Başkanı konuşmasında ilk önce işçilere destek veren başta Mücadele Birliği olmak üzere Dev Sağlık İş'e ve bir çok devrimci sosyalist örgütlere teşekkür etti. Kartal, taşeronluğa karşı sendikaların mücadele etmek zorunda kaldığını altını çizerek, bir milyonun üzerinde bir kitlenin örgütlülüğünün devam ettiğini, yasal hakların talep edilmesinin karşılığının işten atılmak olduğunu belirtti.

Açıklamadan sonra işçilerle birlikte desteğe gelenler türkülerle halaya durdular. □

ROBOSKİ KATLIAMI YÜZBİNLERLE ANILDI

28 Aralık 2011 tarihinde Roboski (Uludere) köyünde sınırdan geçerken katledilen 34 Kürt köylüsünün birinci yıldönümünde Roboski'de anma düzenlendi. Yurtdışında ve illerden binlerce insan sabahın erken saatlerinden itibaren Roboski'ye geldi.

Sabah saatlerinden itibaren aralarında milletvekilleri, emek örgütü temsilcileri ve sanatçıların da olduğu binlerce kişi köy meydanında toplandı. Sloganları ile Roboski Mezarlığına yüründü. Burada yapılan saygı duruşunun ardından katledilenlerin yakınları ve milletvekilleri konuşmalar yaparak Kürt halkının Ortadoğu'ya barışı, kardeşliği, demokrasiyi, özgürlüğü getirecek halk olduğu söylendi ve bugün bu mücadelenin bu katliamın hesabını soracak kadar güçlü ve örgütlü olduğunu; bu davanın milyonların davası olduğu, insanlığın davası olduğu ve mutlaka kazanılacağı vurgulandı. Selahattin Demirtaş da "Eğer Kürtlerin savcısı, polisi, devleti yok diye bu yapılıyorsa, bir Kürt devleti yok diye bunu yapıyorlarsa Kürt halkının buna cevap vereceğini" söyleyerek "özerk Kürdistan mı olur, federal devlet mi olur ama bir şekilde Kürtlerin bir devletinin olması gerektiği ve Kürt halkına uygulanan katliama karşı da ancak bu şekilde cevap verilebileceğini" söyledi.

Anma köy meydanında da fotoğraf sergisi, şiirler, türkülerle devam ederken, katledilenlerden Cihan Encü'nün ağabeyi İsa Öncü de vicdani reddini ilan etti ve katliamcı bir devletin askeri olmayacağını söyledi.

Katliamın gerçekleştiği saat olan 21.30'da meşaleli bir yürüyüş yapılarak anmalar sona erdirildi.

27 Aralık İstanbul:

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsünde bir araya gelen öğrenciler "Zamanın Durduğu Acının Derinleştiği Yer: Roboski", "Roboski Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" diyerek katliamı protesto ettiler.

Okunan basın açıklamadan sonra Kadıköy'e kadar yürüyüş düzenlendi. Eminönü iskelesi önünde yapılan saygı duruşundan sonra kısa bir oturma eyleminin yapılarak katliamda ölenlerin isimleri tek tek okundu. Eylem sloganlarla sona erdi.

28 Aralık İstanbul:

Roboski katliamı tüm gün pek çok yerde protesto edildi. Sendikaların çağrısıyla akşam saatlerinde bir yürüyüş yapılarak katliam protesto edildi. DİSK KESK, TMMOB, TTB'li emekçiler Taksim Tünel'de bir araya gelerek Roboski katliamını lanetledi.

"Roboski Katliamını Unutmayacağız Hesap Soracağız" yazılı pankart arkasında yürüyen yüzlerce kişi ellerinde meşalelerle ve dövizlerle Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş yaptılar. Bir çok emek örgütü ve Mücadele Birliği Platformu'nun destek verdiği eylemde yürüyüş boyunca "Katil Devlet Hesap Verecek", "Roboski'yi Unutma Unutturma", "Kürt Halkına İmha Dayatılmaz" sloganları atıldı.

Taksim Meydanı'nda DİSK, KESK, TTB, TMMOB adına okunan basın açıklamasından sonra eylem sloganlarla sona erdi.

Roboski katliamı Şişli'de, Şişli Halkların Demokratik Kongresi (HDK) tarafından gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. "Roboski Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" yazılı pankart açılarak mumlar yakıldı ve karanfiller yere bırakıldı.

İHD'nin çağrısıyla Taksim Tramvay Duracağı'nda toplanan ve 34 kişi için 34 dakika oturma eylemi yapmak için bir araya gelen kitle, katledilen 34 kişinin fotoğraflarını karanfillerle süsledi, mumlar yaktı. Ölenlerin hayat hikayeleri anlatılırken insanlar gözyaşlarına hakim olamadı.

Eylem sonunda üzerinde "Roboski İçin Adalet" yazılı fenerler gökyüzüne bırakıldı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde bir araya gelen yurtsever ve devrimci öğrenciler TSK tarafından F 16'larla katle-

dilen 34 Kürt yurttaşın katledilmesini protesto ettiler.

Öğrenciler caddeyi trafiğe kapatarak Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüş yaptılar. Devrimci Öğrenci Birliği'nin de destek verdiği yürüyüş sırasında öğrenciler "Roboski Unutma Unutturma" yazılı siyah tişörtler giydiler, sloganlar attılar.

Beyazıt Meydanı'nda saygı duruşundan sonra basın açıklaması yapılarak Ey Ragıp marşı söylendi. Öğrenciler daha sonra "Rektör İstifa" sloganlarıyla Rektörlük binası önüne geçmek istedi, polis önlerine polis barikat kurdu. Üniversite'nin girişinde kısa bir bekleyişten sonra kitle Yenikapı tren istasyonuna sloganlarla harekete geçti. Laleli kampüsü önünde öğrencilerin önünü kesen polis ve öğrenciler arasında kısa bir arbede yaşandı. Kitle polisi aşınca ara sokaklardan Yenikapı tren istasyonuna ilerledi. Öğrenciler eylemlerini tren istasyonunda bitirdi.

28 Aralık Antep:

Antep'te de KESK, DİSK, TMMOB,

TTB ve diğer demokratik kitle örgütleri bir araya gelerek 28 Aralık'ta Roboski'de katledilenleri anmak ve faillerinin açığa çıkarılmasını dile getirmek için yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Kırkayak Parkı'nda saat 17.30'da bir araya gelen kitle, 18.00'de "Roboski'yi Unutmadık-Roboski Katliamının Sorumluları Hesap Vermeli" pankartını açarak meşalelerle Yeşilsu Parkı'na doğru yürüyüşe geçti; "Roboski'yi Unutma Unutturma" "Katil Devlet hesap Verecek", "Roboski'nin Faili Meçhul Değildir", "Roboski'nin Faili Meçhul Değildir", "Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları ile Yeşilsu Parkı'na gelindi.

Roboski'de katledilenler anısına saygı duruşuna geçildi ve ardından basın açıklaması okundu ve Kürt halkının haklı taleplerini

yok etmeye bastırmaya çalışıldığına vurgu yapıldı.

Ardından tüm meslek ve demokratik kitle örgütlerine, bu yapılan katliamlara karşı duyarlılık çağrısı yapılırken "Maraş'ın, Ağrı'nın, Sivas'ın ve Dersim'in hesabı sorulmadığı için Roboski yaşandı. Roboski'nin hesabı sorulmazsa başka katliamlar da yaşanır: İnsanlık suçlarını meşrulaştırmaktan, katliamcılarını terfilerle, zamanaşımaları ile ödüllendirmekten çekinmeyenlerin, yoksul halk kitlelerinin, emekçilerin, işçi sınıfının geleceğini baskı, sömürü, şiddet politikaları üzerinden teslim almaya çalışanların, Sömürü ve yağma üzerine kurulu düzenine teslim olmayacak, her şeye rağmen adalet arayışımızı sürdüreceğiz" denilerek 5 dakikalık oturma eylemi ile basın açıklaması sonlandırıldı.

29 Aralık İstanbul:

Şişli Camii önünde Halkların Demokratik Kongresi çağrısıyla yüzlerce kişi toplandı. "Roboski, Hesap Soruyoruz, Bir Yıl Oldu 'Failler' Nerede?", "Roboski Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız! Sorumlular Yargılsın" pankartlarının taşındığı eylemde Abide-i Hürriyet Caddesi trafiğe kapatıldı. Katliamda ölenlerin sembolik tabutlarının taşındığı eyleme Mücadele Birliği Platformu ve birçok siyasi parti destek verdi. Yürüyüş sırasında sık sık "Roboski Katliamını Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Roboski'nin Katili Faşist TC Devleti", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Yaşasın Hakların Mücadele Birliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Mecidiyeköy Meydanı'na gelen kitle adına 4 kişilik bir heyet siyah çelengi AKP binası önüne bıraktı. Basına açıklama yapan Özlem Sezer, Başbakan Erdoğan'ın katliamı üstünü örtmek veya gizlemek için elinden geldiğini yapmaya çalıştığını belirtti.

Ardından İstanbul BDP Milletvekili Sabahat Tuncel kısa bir konuşma yaptı ve Roboski köyünden yeni geldiğini, bir yıl geçmesine rağmen orada katliamın sanki yeni olduğunu hayatın Roboski için durmuş olduğunu söyledi. Sivas, Maraş, Gazi, Dersim gibi birçok katliamı unutmadıklarını Robos-

ki katliamını da unutturmayacakları söyledi. Mücadele çağrısı yaparak "faşizmi yenmek istiyorsak birlikte olmak zorundayız" diye konuştu. Eylem daha sonra sloganlarla sona erdi.

28-29 Aralık İzmir:

İzmir'de Ege Üniversitesi'nde de yüzlerce öğrenci sessiz bir yürüyüşle Roboski katliamını lanetledi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde de Demokratik Yurtsever Gençlik dekanlık önünde yaptığı basın açıklamasıyla Roboski katliamını kınadı. Eylem esnasında "Roboski'nin Hesabı Sorulacak-DYG" yazılı bir pankart ve Roboski'de katledilenlerin fotoğraflarının karanfillerle birlikte asıldığı bir pankart açıldı. Yapılan açıklamada Sivas, Dersim, Çorum ve 19 Aralık katliamlarına değinilirken, bu katliamların hesabının sorulacağı belirtildi.

Basın açıklamasının ardından üzerileri-

ne kefen giymiş 34 yurtsever genç, kısa bir tiyatro gösterimi yaptı. Tiyatro gösteriminde katledilenler tek tek anılırken artık yeter haykırışı her yeri sardı. Yakılan ağıtların ardından Ahmed Arif'in Otuz üç Kurşun şiiri okundu. Daha sonra eylem sloganlarla sona erdirildi.

Akşam Basmane Meydanı'nda toplanan kitle, Konak Sümerbank önüne yürüdü. Eylem esnasında BDP Karşıyaka ilçe örgütü tarafından "Roboski Katliamı 28 Aralık 2011 Adaletin Gecikmesi Adaletsizliktir! Hayatını Kaybeden 34 Kişiyi Saygıyla Anıyoruz" ve "Roboski Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız!" pankartları açıldı. Eyleme aralarında Mücadele Birliği Platformu, BDSP, DHF, EÖC, Partizan'ın da olduğu çeşitli kurumlar katıldı.

TÜMTİS'in de "Dersim'in, Maraş'ın, Sivas'ın, Çorum'un, Roboski'nin hesabı sorulacak" pankartı ve flamalarla katıldığı eylem, Türkiye işçi sınıfının anti-faşist ve enternasyona7list bilincini göstermesi bakımından çok değerliydi. Basmane Meydanı'ndan yürüyüşe geçmek isteyen kitleyi polis çeşitli bahanelerle engellemeye çalıştı. Fakat kitlenin ruh hali son derece öfkeli ve

kararlıydı, polis kitlenin yürütmesine engel olamadı.

Yapılan yürüyüşün ardından Konak Sümerbank önüne gelindi. Devrim ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşen savaşçılar için saygı duruşunda bulunulduktan sonra okunan basın açıklamasında hükümet nezdinde devletin ikiyüzlülüğüne ve katliamın sorumlularını cezalandırmak yerine Kürt halkını tutuklamalar, baskı vs. yoluyla hedef tahtasına koyduğuna değinildi.

Ertesi günü İnsan Hakları Derneği saat 13.00'de İzmir Eski Sümerbank önünde basın açıklaması yaptı. İHD'nin yaptığı basın açıklamasına İzmir Mücadele Birliği Platformu olarak destek verdik. Eylemde sık sık "Roboski'yi Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı.

Yaklaşık yarım saat süren eylemin ardından bir pandomim gösterisi yapıldı. Militarizmi anlatan gösterinin ardından eylem sona erdi.

29 Aralık Adana:

Roboski katliamı 1. yıldönümünde Adana'da bir yürüyüşle protesto edildi. 29 Aralık günü saat 12.30'da bir araya gelen sendikalar ve kitle örgütleri "Roboski, Yas Tutmuyoruz, Hesap Soruyoruz" pankartı ile İnönü Parkı'na yürüdü, yürüyüş boyunca "Roboski'yi Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Roboski'yi Unutan Kalpler Kurusun" sloganları atıldı. Burada BDP İl binası önünden gelen kitle ile birleşildi, "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları büyük bir coşkuyla atıldı.

İnönü Parkı'nda kitleye hitap eden BDP İl Başkanı Uğur Bayrak, Roboski'deki katliamın sorumlusunun Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) olduğunu söyleyerek, "Roboski'de insanlar vahşice katledildi. Bu faşist zihniyeti kınıyoruz. Bir gün mutlaka hesap sorulacak. Roboski'nin ateşi bir gün onları da yakacak" dedi.

Eylem "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganıyla sona erdi. □

HEY TEKSTİL İŞÇİLERİ TOBB ÖNÜNDE

11 Aralık:

Hey Tekstil işçileri her gün olduğu gibi yine öğle saatlerinde Kanyon Alışveriş Merkezi çevresinde pankartlarını açarak ve sloganlarını atarak yürüyüşlerini yaptılar. TOBB yönetiminin emriyle sokaktan geçmelerinin engellendiğini hatırlatan işçiler, TOBB yönetiminin işçilerin seyahat hürriyetini engellediğini, neredeyse Levent'in tüm sokaklarını işçilere kapatmak niyetinde olduğunu söyledi. Hey Tekstil işçileri üç aylık maaşları, kıdem ve ihbar tazminatları ödeninceye kadar eylemlerini yine aynı saatte yapmayı sürdürececeklerini belirterek sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

14 Aralık:

Barikat önünde pankartlarını açan işçilerin seslerinin duyulmaması ve görülmemesi için bu kez polis TOMA araçlarını polis barikadı ile yol arasına park etmişti. Polis işçileri TOMA aracı ve çevik kuvvet otobüsü ile polis barikadı arasına sıkıştırmaya çalıştı; araçların kontağını açık tutup motorun ses çıkarmasını sağlayarak slogan atan ve ajitasyon konuşması yapan işçilerin seslerini duyurmalarını önlemeye çalıştı.

Hey Tekstil işçileri buna aldırmadan sloganlarını attılar, ajitasyon konuşmalarını yaptılar. TOBB yönetiminin 30 işçiden korkarak yolları, alanları polis barikatlarıyla çevirdiğini söyleyen işçiler, barikatlara, tazyikli sulara, biber gazlarına, gözaltına alınmalarına rağmen bu mücadeleden haklarını almadan vazgeçmeyeceklerini bir kez daha duyurdular.

18 Aralık:

Eylemlerinin 313'üncü gününde yine TOBB binasına gitmek üzere Kanyon AVM önünde bir araya gelen Hey Tekstil işçileri yürüyüş sırasında "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları attılar.

Açıklamadan sonra eylem sona erdi.

21 Aralık:

Hey Tekstil işçileri yürüyüş hazırlıklarını yaparken, fabrikaları kapanmak üzere olduğu için eylem yapan Şişecam işçileri, eş ve çocuklarıyla katılarak destek verdi. İşçiler, Kanyon AVM önünden İş

Kulelerine sloganlarla yürüdüler.

Kristal-İş üyesi işçilerin eylemine Deri-İş'e üye oldukları için işten atılan Zegna işçileri de katıldı. Eyleme Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, Türk-İş Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Deri-İş, Petrol-İş, Yol-İş, TÜMTİS, Tes-İş şubeleri ile siyasi partiler destek verdi.

Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı Bilal Çetintaş, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın konuşmalar yaptı. Konuşmaların ardından eyleme katılan bir işçi kızı Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş'a kalemını uzatarak babasının iş hakkı elinden alındığı için kendisinin de eğitim hakkını elinden almış olduklarını ve eğitimini sürdürmeyeceğini belirterek kalemı kırmasını istedi.

Burada yapılan açıklamanın ardından hep birlikte Hey Tekstil işçilerinin her gün yaptıkları gibi TOBB binası önüne yürünmeye başlandı. TOBB önüne gelmeden polis barikatıyla karşılaşan işçiler, protesto sloganları attılar. Burada Deri-İş Sendikası Başkanı Musa Servi de katılarak bir destek konuşması yaptı Polis barikadı önünde Şişecam işçileriyle birlikte atılan sloganlarla eylem bitirildi.

23 Aralık:

Hey Tekstil işçileri 23 Aralık Pazar günü saat 15.00'de Bakırköy Marmara Forum Alışveriş Merkezi'nde bulunan Mango Mağazası'na girerek pankart açtı ve Aynur Bektaş'tan alacaklarını istedi.

Mağaza'daki işgalin müşteriler tarafından görülmesini istemeyen güvenlik görevlilerinin mağaza kepenklerini indirmeleri üzerine çevredeki halk kepenkleri yumruklayarak bunu protesto etti. İçerideki işlere müdahale edileceğini düşünenler kepenklerin açılması için bağırıma ve kepenge vurmaya başladılar.

İşçiler haklarını alıncaya kadar mücadeleyi sürdürececeklerini belirterek sloganlarla alışveriş merkezi önünden ayrıldılar.

28 Aralık:

Hey Tekstil işçileri, 28 Aralık günü de TOBB önünde eylemde idi. Bu defa basın açıklamasını okuyan Zeynep Gültekin, işten atılmaları ve eylem süreçlerini aktararak "324 gündür sürdürdüğümüz haklı ve meşru direnişimiz haklarımızı alıncaya kadar devam edecek. Direnişimiz tüm haklı ve meşru direnişlere yol gösterecek" dedi. □

"SIRA İŞE DÖNÜŞTE"

THY işçileri, bu hafta da Zeytinburnu Hükümet Konağı önünde eylemlediydiler. 15 Aralık'ta Zeytinburnu Hükümet Konağı önünde bir araya gelen ve "Atılan 305 İşçi Geri Alınsın" pankartı açan işçilere Tek Gıda İş, Basın İş, Belediye İş Zeytinburnu Belediyesi işçileri, Taşeron İşçileri Derneği, Mücadele Birliği ve bir çok sosyalist örgüt destek verdi.

Hava İş Genel Başkanı Atilla Ayçin konuşmasında AKP'nin yandaş edemediği kurum veya kişileri etraflarını ilk önce sardığını, sonra içini boşaltmaya çalıştığını söyledi ve "Biz işçiyiz, işçi sınıfının neferiyiz, işçiler nasıl iktidarları devirdiyse bu iktidarı götürcektir" dedi. Ayçin grev hakkının nasıl kazandıklarının altını çizerek, 305 işçinin de işe geri döneceklerini belirtti.

THY'den atılan işçiler adına basına açıklama yapan Özlem Altıok, "Gerçek sosyal diyalog isteniyorsa, Hava İş yönetimi ve üyeleri buna hazırdır ve bu konuda hiçbir kompleks duymamaktadır" dedi. Eylem saat 15.00'a kadar halay ve türkülerle sürdü.

THY işçileri 22 Aralık günü de Mecidiyeköy Cevahir AVM önünde bir araya gelerek "THY'den Atılan 305 İşçi Geri Alınsın" pankartı açtılar ve sık sık sık "Direndik Kazandık, Sıra İşe Dönüşte", "AKP Şaşırma, Sabrımızı Taşırma", "Suskun Türk-İş İstemiyoruz" sloganları atıldılar. Eyleme Tez Koop-İş, Kristal İş, Devrimci İşçi Komiteleri, Mücadele Birliği, TÜMTİS, Dev-Sağlık İş, SES, Petrol-İş katılarak, işten çıkartılan 305 işçinin işlerine geri başlamalarını istedikler.

Hava İş Genel Başkanı Atilla Ayçin, "Bizden grev hakkımızı almaya çalıştılar, Şişecam'da fabrikayı kapatıyorlar, TÜMTİS'e el uzatıyorlar; üniversiteleri açık cezaevi haline getirmeye çalışıyorlar" diye konuştu. Kristal İş başkanı Bilal Çetintaş ve Dev Sağlık İş Başkanı Arzu Çerkezoğlu da kısa konuşlarıyla THY işçilerine destek olduklarını belirttiler.

THY işçileri adına basına açıklama yapan Meltem Çelikaya, "Şimdi zaman kabuğumuza çekilme zamanı değil, kabuğumuzu kırma zamanıdır.

Birlik içinde, güçlü bir tavır alırsak karşımızda diyaloga açık bir işveren buluruz. İşverenler işçilerin temsilcileriyle diyaloga surfici bir tavır almış olmak için girmezler. İşçiden korktukları için girerler" diye konuştu.

Eylem soğuk havada coşkulu halaylarla sürdü.

İşçilerin işlerine geri dönmek için açtıkları işe iade davalarından biri de 24 Aralık günü görüldü. İstanbul 12. İş Mahkemesi'nde görülen davada, mahkeme 26 işçinin işe iade edilmesi gerektiği kararı verdi.

Hava-İş'in, THY A.O'da toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili sendika olduğuna dair yazı da aynı gün Hava-İş'e tebliğ edildi.

Bunun üzerine Hava-İş bir açıklama yaparak 15 gün içinde THY AO'nı toplu iş sözleşmesi masasına çağıracaklarını bildirdi; toplu iş sözleşmesi maddelerini de tüm üyeleriyle birlikte belirleyeceğini açıkladı. Buna ilişkin Hava-İş Üyeleri'nce taleplerini ifade eden bir anket çalışmasına başlandı. □

İŞÇİNİN EKMEĞİYLE OYNAMAYIN

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, (İBB) Ulaşım Koordinasyon Merkezi'nin 31.12.2012 tarihi itibarı ile yük taşıyan araçların girmesini yasaklayan kararı ambar işçileri sabah saatlerinde iş başı yapmadan eylem yaptılar.

UKOME kararlarına göre 31 Aralık'tan itibaren Nakliyeciler Sitesine araç girişi yasaklanıyor ve Sitede bulunan işyerlerinin Hadımköy-Delikkaya'ya taşınması gerekiyor. Ancak Hadımköy'de tahsis edilen bölgede belediyenin hiçbir altyapı ve bağlantı yollarının yapılmamış olmasının, işyerlerinin buraya taşınmasını imkansız hale getirildiği belirtiliyor.

Eylemde sık sık "UKOME Kararları Kaldırılsın", "UKOME Ekmeğimizle Oynama", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız" sloganları atıldı. "UKOME Kararlarını Kaldırın Ekmeğimizle Oynamayın, DİSK Nakliyat-İş Üyesi Topkapı Ambar İşçileri" ve "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" pankartları açıldı.

Basın Açıklamasını DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Nakliyat İş Sendika Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu yaparak, Sitede 1000'e yakın, taşradaki karşılıklarında ise 2000'e yakın işçinin çalıştığı ve bu sayıya işyeri sahipleri, kamyoncular, esnafılık yapanlar ve aileler de eklenince bu sektörde on binlerce insanın geçimini etkileyecek bu kararın kaldırılması ve işçilerin emekçilerin ekmeğiyle oynamaması gerektiği vurgulandı.

Küçükosmanoğlu, "Bunların faturası, binlerce, on binlerce işçiye-emekçiye çektilerilemez. Nakliyeciler Sitesinin araç trafiğine kapatılması demek, binlerce işçinin ekmeği ile oynanması demektir. Buna izin vermeyeceğiz, direneceğiz, mücadele edeceğiz" diye konuştu. □

YÖK TASLAĞI PROTESTO EDİLDİ

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü önünde YÖK'ün yeni yasa taslağı Öğretim görevlileri, asistan ve öğrenciler tarafından protesto edildi.

Eğitim Sen, Asistan Dayanışması, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Türkiye'de Araştırma ve Öğretim Özgürlüğü Uluslararası Çalışma Grubu, SES İstanbul Şubeleri, Sosyal-İş İstanbul Şubesi, Dev-Sağlık İş, Üniversite Konseyleri Derneği, Akademi Susmayacak, Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisyatifi, HDK İstanbul Gençlik Meclisi ve bir çok gençlik örgütünün çağrısıyla yapılan eyleme Devrimci Öğrenci Birliği de destek verdi.

25 Aralık günü "Üniversite A.Ş.'ye, YÖK'e, Yasasına Geçit Yok" şiarıyla 3 koldan yürüyüş yapılarak Beyazıt Meydanı'nda "YÖK'e Ve Yasasına Geçit Yok", "Asistan Kırımını Durduracağız" pankartları taşınan eylem boyunca "Üniversite A.Ş.'ye Hayır", "Ferman Yök'ün Üniversiteler Bizimdir" sloganları atıldı. Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız yeni çıkarılmak istenen YÖK yasının karşında duracaklarının altını çizdi, güvenceli çalışma koşullarına sahip olmak isteyen emekçilere ve öğrencilerin akademik sorunlarını kaldırmak için mücadele ettiklerini söyledi.

Üniversite emekçileri adına açıklama yapan Yrd.Doç.Dr. İsmet Akça, "Yükseköğretim alanında her türlü gericileştirmeye,

eğitimin metalaşmasına, üniversitelerin şirketleşmesine, üniversite emekçilerinin iş güvencesinden mahrum bırakılmasına, her türlü kadrolaşmaya, öğrencilerin müşterileştirilmesine ve baskı altına alınmasına karşı çıktık, çıkıyoruz ve çıkacağız" dedi.

Ardından öğrenciler adına açıklama yapan Ezgi Taş, "İşte bu inançlı kararlı topluluk bu yasanın meclisten geçmesini engelleyecektir. Kamusal özgür bilimsel demokratik üniversite ve anadilde eğitim

talebini gerçekleştirecektir" diye konuştu.

Daha sonra Asistanlar adına Ceyda Sungur; "YÖK tasarısı tüm kamu üniversitelerindeki öğretim elemanlarını sözleşmeli hale getirmek arzusundadır. Sizleri de bizler gibi 50/D'li yapmak istiyorlar" diye konuştu. Sungur, İTÜ'de işten çıkartılan araştırma görevlilerinin derhal işlerine geri iade edilmelerini gerektiğini söyledi.

ODTÜ'de yaşanan olaylarla ilgili bazı üniversitelerin açıklama yaparak polisin öğrencilere saldırısını destekleyen açıklamalardan kaynaklı Galatasaray Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi görev yapmakta olan öğretim elemanları olarak Mehmet Karlı açıklama yaptı, "Öğrencilerin maruz kaldığı polis şiddetini kınıyoruz. ODTÜ'lü meslektaşlarımızın tüm ifadelerine rağmen, söz konusu açıklamayı yapan üniversite yönetimlerinin, polisin olayları başlattığı, olayların ilk aşamasından itibaren iyi niyetli davranmadığı ve orantısız güç kullandığı gerçeğini gözardı etmelerini manidar buluyoruz. Polis şiddeti karşısında tek vücut olarak tepki gösteren ODTÜ'lü meslektaşlarımızın ve öğrencilerin yanında olduğumuzun bilinmesini istiyoruz." dedi.

Açıklamaların ardından eylem halay ve sloganlarla sona erdi. □

DİSK: SEFALET ÜCRETİ İSTEMİYORUZ!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun toplantıları sürerken, DİSK'e bağlı sendikalar, tüm bölge ve il temsilciliklerinin bulunduğu yerlerde Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde basın açıklaması yaparak "Sefalet Ücreti İstemiyoruz" dediler.

Belirlenecek olan ücretin % 3'lük artışı geçmeyeceğinin farkında olduklarını belirten DİSK'e bağlı sendikalar, devlet-sermaye ve Türk-İş temsilcileriyle oluşturulan Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nu ve açlık sınırı altında belirlenecek olan asgari ücreti kabul etmeyeceklerini belirtti. DİSK'e bağlı sendikalar, Ankara, İzmir, İstanbul, Bursa, Konya, Antep ve tüm bölge ve il temsilciliklerinin bulunduğu diğer illerde "Asgari Ücret Ortaoyununu Bozacağız" sloganıyla bir yürüyüş düzenleyerek, Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde basın açıklaması yaptılar.

İstanbul'da DİSK'e bağlı sendikaların temsilcileri 19 Aralık günü saat 12.00'de Fatih Saraçhane Parkı'nda toplandı. Sloganlar eşliğinde Unkapanı'nda bulunan Çalışma Bakanlığı Bölge Müdürlüğü önüne gelindi.

Burada basın açıklamasını DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu yaptı. Asgari ücrete %3'lük zam yapıldığını, bunun da 22 TL'lik artış ile sefalette ısrar anlamına geldiğini söyleyen Küçükosmanoğlu, asgari ücretin sistematik bir biçimde siyasal iktidarlar eli ile sefalet ücreti seviyesinde tutulmakta olduğunu; bu nedenle de bugün asgari ücrete müdahale etmek gerektiğini söyledi.

Basın açıklaması "Sefalet Ücreti İstemiyoruz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganlarıyla bitirildi. □

MARAS'I UNUTMADIK!

ROBOSKİ KATLIAMI UNUTULMAYACAK

